

עיריית רמת השרון

פרטיכל

ישיבת מועצה מן המניין, מס' 17

מיום שני, כ"ז בניסן תש"ע, 12.4.2010

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

פרטיכל מס' 17 מישיבת המועצה מן המניין, אשר התקיימה

ביום שני, כ"ז בניסן תש"ע, 12.4.2010, בשעה 19:00

משתתפים:

מר יצחק רוכברגר	- ראש העירייה
מר מאיר דורון	- סגן ומ"מ ראש העיר
גבי שירה אבין	- סגנית ראש העיר
מר גיא קלנר	- חבר מועצה
מר טל עזגד	- חבר מועצה
מר אורן ברעוז	- חבר מועצה
מר משה אורי לוי	- חבר מועצה
מר שרגא קירשנר	- חבר מועצה
מר עידן למדן	- חבר מועצה
ד"ר יונה ברגור	- חבר מועצה
מר אבירם גרובר	- חבר מועצה
מר שמואל גריידי	- חבר מועצה
מר יעקב קורצקי	- חבר מועצה
מר חיים חשטא	- חבר מועצה

חסרים:

גבי שירלי ברנדס - חברת מועצה

נוכחים:

מר הרצל נחום	- מנכ"ל
עו"ד מיכה בלום	- היועץ המשפטי
מר גיל גורדון	- גזבר העירייה
מר ערן זמיר	- מבקר העירייה
אדרי' טלי שמחה אליקים	- מהנדסת העירייה
אדרי' ולדימיר לוי	- סגן מהנדס העירייה
גבי פרח מלך	- ע. ראש העירייה וסמנכ"ל העירייה
מר פרץ פינקו	- סמנכ"ל משאבי אנוש
מר גונן אליאסי	- דובר העירייה
מר ג'קי בן מרגי	- מחלקת גינון
עו"ד אילת שושני-גיניו	- מנהלת מח' נכסים
מר עינב בן יעקב	- מנהל G.I.S
רו"ח זינגר עקיבא	

על סדר היום:

1. שאילתא של חבר מועצת העיר, מר אבי גרובר, בנושא שלט חוצות בצומת הרחובות סוקולוב והשרף.
2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, מר אורי לוי, בנושא ל"ג בעומר ירוק.
3. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, מר אבי גרובר, בנושא תיקון חוק עזר שילוט.
4. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, ד"ר יונה ברגור, בנושא ערב הוקרה לחתני פרס ישראל – מיכה אולמן ואריה סיוון.
5. הצגת תוכנית עסקית לחברה הכלכלית ואישור חידוש החברה – יוצג ע"י גזבר העירייה, גיל גורדון.
6. אישור פרוטוקול ועדת הקצאות.
7. אשרור יקירי רמה"ש לשנת 2010.
8. דחיית מועד אחרון להגשת בקשות לוועדת תמיכות עד 10.5.2010.
9. שונות.

מר יצחק רוכברגר: אני פותח ישיבת מליאה שמן המניין שמשפרה 17. היתה לי ישיבה עם שר הפנים אלי ישי לפני 3 שעות, בישיבה השתתף גם מר חשטא, ואני יכול לבשר בשורה שהשר הודיע לוועדה המחוזית, למנהלת המחוז יותר נכון, על כך שהוא מבטל את ועדת הגבולות לבקשתי. זאת בשורה מאוד חשובה. את ועדת הגבולות בין תל אביב לרמת השרון. תצא הודעה מסודרת לעניין הזה. הנושאים הראשונים, בבקשה, הצעה לסדר, אבי בבקשה.

3. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, מר אבי גרובר, בנושא תיקון חוק עזר שילוט.

מר אבי גרובר: בישיבה בחודש דצמבר, אם אני זוכר נכון, נדון פה נושא של חוק העזר, עלה לדיון נושא תיקון שרצו לבצע בחוק העזר, שמי שבמהלך השנה הוריד את השלט או עבר מקום יקבל החזר חלקי. אבל אז הנושא ירד כי היה צריך להיות תיקון לחוק העזר וזה היה על 2010 וכל מיני כאלה. אני פה הכנתי הצעה לתיקון של חוק העזר שמסדירה בדיוק את העניין הזה, ואני חושב שתכניס הוגנות באופן גביית המיסים בתחום הזה של השילוט. למשל, היום חנות שעוברת ממקום X למקום Y, הוא משלם אגרת שילוט לשנה מלאה גם במקום הראשון וגם במקום השני. אף אחד לא רוצה לשלם מס הרי, ועירייה יש לה אינטרס לגבות כמה שיותר בשביל לתת שירותים לתושבים שלה בעיקרון, ואני חושב שהכל צריך להיות בנוי על בסיס של הוגנות, וזה מה שאני מבקש לעשות כאן.

אני חילקתי לחברי המועצה מספר דוגמאות ממספר ערים בסביבה, שמראה שזה משהו די נהוג לא לגבות מחיר של שנה שלמה בלי קשה לכמה זמן החנות נמצאת. ההצעה שאני מציע פה מתבססת על חוק העזר של בת ים, שמדברת

שישלם לפי החלק היחסי בחודשים מלאים. יש פה כל מיני דוגמאות אחרות שהולכים פחות מזה, אבל זה מה שאני מציע.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לשבת ולתאם את הנושא הזה יחד עם גזבר העירייה כדי לבדוק את ההיבטים הכספיים של ההצעה ובאם ניתן, ואם הדבר הזה ניתן לעשות אותו וההיבטים הכספיים מסודרים ומתואמים, להביא את זה לישיבה הקרובה שתהיה בתחילת החודש ואז נקדם את הנושא.

מר אבי גרובר: זה יעלה ישיבה הבאה?

מר יצחק רוכברגר: כן, אחרי שתשב איתו.

מר אורי לוי: עשינו את זה גם כן.

מר יצחק רוכברגר: לא, דיברנו אז, לא קיבלנו החלטה.

מר אורי לוי: לא עשינו את זה לאנשים ספציפיים?

מר יצחק רוכברגר: לא, לא יישמנו את זה בסוף. זה ירד, מאיר דיבר על גורף ואנחנו אמרנו 'מה פתאום גורף?'

מר אבי גרובר: התיקון יעשה את זה גורף.

מר יצחק רוכברגר: אני הבנתי. רק תשבו על ההיבטים הכספיים ותביאו את זה לישיבה הבאה.

יש לי בקשה לגבי השאילתא. אני ביקשתי שמאיר יענה על השאילתא ומאיר אמור היה להגיע והוא אמור להגיע. אלא שמאיר הלך בדרך היום לבית החולים, הוא הרגיש לא טוב, אז יכול להיות שמהו יתפקשש, כי הוא צריך לענות לך על השאילתא. אז אני מציע, אני לא מוריד אותה מסדר היום, ואם מאיר יגיע לכאן במהלך אז אנחנו נעצור רגע והנושא יהיה השאילתא כדי שיענה לך. אני תכננתי שהוא מגיע לפה, בגלל זה.

מר אבי גרובר: ואם הוא לא מגיע?

מר יצחק רוכברגר: אם הוא לא מגיע אז אני אתן תשובה בישיבה הבאה. מותר לי גם לא לענות על שאילתא באותו זמן. אבל זו לא התחמקות כי הוא אמר לי שהוא יגיע בשש, הוא פשוט הלך לבית החולים.

2. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, מר אורי לוין, בנושא ל"ג בעומר ירוק.

מר אורי לוין: ל"ג בעומר הממשמש ובא, רבותיי, אני באופן אישי חושב של"ג בעומר זה חג לא ידידותי לסביבה, ואם הייתי יכול אז הייתי גורם שלא יהיו מדורות. אבל אני מבין, יש לי ילדים, שצריך להדליק מדורות, זו מצווה ואני מבין את זה. אבל, כל שנה, מי ששם לב, יום אחרי ל"ג בעומר, מי שיוצא החוצה, וגם שבוע אחרי ל"ג בעומר, אפשר לראות שיש זיהום אוויר כבד, לא ברמת השרון, בכל ישראל. לכן הייתי מבקש מהעירייה שני דברים: (1) שהעירייה תדאג למצוא, היא אולי עושה את זה כל שנה, אבל תדאג גם השנה למצוא מקומות שיהיו פחות מסוככים ופחות מזיקים לסביבה, מקומות יותר ידידותיים לסביבה, שיהיה כמה שפחות נזק סביבתי מהמדורות, שהעירייה, אם אפשר, אני לא יודע אם אפשר, לספק עצים לבערה. כי מה שקורה, שמתמשים בחומרים דליקים אחרים שהם לא עצים, אז הזיהום הוא יותר גדול. והכי חשוב זה הסברה בבתי הספר. אני דיברתי עם מיכל מנקס להוסיף להסבר שכל שנה יש לגבי בטיחות במדורות של ל"ג בעומר, גם את נושא איכות הסביבה. זאת אומרת שהמורים או המחנכים, מי שמעביר את החומר, ידגיש את הנושא של שמירה על הניקיון, על שימוש בחומרים פחות מזהמים, ואולי על צמצום המדורות. זאת אומרת, שבמקום שיעשו 20 מדורות קטנות יעשו 10 מדורות יותר גדולות. זה הכל, אני לא חס וחלילה נגד החג.

מר הרצל נחום: כמו כל שנה, אנחנו מאתרים שטחים, וגם השנה אנחנו הקמנו שטחים למדורות. יום אחרי סיום יום העצמאות יתחילו לנקות את השטח ולהכשיר אותו למדורות. אנחנו את הרשימה נפרסם באמצעות הדובר העירוני. לגבי ההדגשים שאמרת, אנחנו נדאג שבמערכת החינוכית יתנו... להדגשים האלה.

מר חיים חשטא: אם מישהו עושה מדורה לא ידידותית, מה אני עושה? מה, הוא מקבל רפורט?

מר יצחק רוכברגר: הוא לא אמר את זה.

מר אורי לוי: הוא לא מקבל רפורט, אבל אם כל שנה יסבירו את זה-

מר יצחק רוכברגר: זה יצמצם.

מר חיים חשטא: להסביר כן.

מר אורי לוי: לפני שנתיים היה פה ראש העיר התאומה מגרמניה, שאני לא יודע להגיד את השם שלה.

מר מאיר דורון: גאוגסמרינהוטה.

מר אורי לוי: ובמקרה הוא היה פה בל"ג בעומר, והוא הסתובב עם איציק וראה את כל המדורות והוא אמר: 'בחיים לא היו עושים אצלנו חג כזה'. לא בגלל שזה לא יפה, בגלל שזה מזיק לבריאות.

מר יצחק רוכברגר: תודה רבה. אני רוצה לחזור על ההודעה שהודעת קודם, מאחר שהצטרפו לכאן גם יונה ברגור, עידן, מאיר דורון. בשלוש היתה לי ישיבה אצל שר הפנים בעניין הגבולות, בישיבה השתתף גם מר חשטא. השר אלי ישי נענה לבקשתי, לדרישתי, לביטול ועדת הגבולות בינינו לבין תל אביב. ייצא מכתב בנדון הזה.

1. שאילתא של חבר מועצת העיר, מר אבי גרובר, בנושא שלט חוצות בצומת הרחובות סוקולוב והשרף.

מר יצחק רוכברגר: השאילתא, אבי, בבקשה. מאיר יענה על השאילתא, הוא פה.

מר אבי גרובר: עלה שלט חוצות על בניין בכניסה לרמת השרון, בצומת של סוקולוב ורח' השרף. אני קצת רוצה להבין. זאת אומרת, אני חושב שאני מבין, אבל כפי שאני מבין לא מתקיימות כל הוראות החוק והתקנות בקשר לשלט הזה. דרך האישור שלו, למיטב הבנתי, לא נעשתה כראוי, וזה גם לווה בכריתה של עצים, שאני לא לגמרי מבין למה היה צריך לכרות אותם בשביל שלט זמני. אז אני שאלתי פה כמה שאלות לגבי ההליך החוקי והאם הוא מתקיים, ואני מבקש לקבל תשובות.

מר מאיר דורון: לגבי השלט, בכל הערים הכניסו כעת מדיה חדשה שאפשר על פיגומים למתוח יריעות ולעשות שלט. אתה רואה את זה לא רק אצלנו נניח, קח את אבן גבירול, כל הרחובות הגדולים, גם ברמת גן, אפילו בבני ברק ראיתי כבר את השלט הזה. זאת אומרת, על פיגום. אנחנו גם עליו נתנו את זה עוד לפני שהם נתנו, על החזית היה בזמנו שלט על פיגומים. השלט על פיגומים הוא שלט שמותר להישאר רק כל זמן תקופת השיפוץ. זאת אומרת, הוא יורד בחזרה עם תקופת השיפוץ. העזרה בזה היא כפולה: אחת לעירייה, שאולי פחות חשוב לך, אבל גם התושבים, כשהם מקבלים בבית שהולך לשיפוץ סכום לא קטן לכיסם, שעוזר לשיפוץ הבתים. לכן הכנסנו את זה, בדיון הכנסנו את זה, לא בלי דיון. אתה צודק לגבי החלק של פגיעה בשני עצים. זה הפנה את תשומת לבי עו"ד עידן למדן. הורידו שם את העצים, אבל

מסתבר שזה היה באישור מחלקת הנסיעות שלנו ותמורת זה הם הבטיחו 4 עצים. ברגע שהגיע קראתי לג'קי, אומר לי: 'מאיר, זה היה בהשגחה שלי ואני נתתי הוראה איזה עץ להוריד'. נכון? אני מדייק. אבל לעומת זה, הוא רצה להוריד עוד עץ, את העץ הגדול שמסתיר לו, ואת זה הוא לא קיבל את הרשות. אם אתה שם לב, כמעט שליש מהשלט מכוסה בעץ ולא נגענו בזה. השלט הזה מכניס בערך 24,000 ₪ בחודש לעירייה. אני חוזר עוד הפעם, 24,000 ₪ לחודש לעירייה מכניס השלט הזה. זאת אומרת, שזה כמעט 300,000 ₪ לשנה על השלט. אני גם ראיתי כאן שאתה הבאת גם הצעות.

מר יצחק רוכברגר: עזוב זה לא קשור לזה. פתרנו את הבעיה.

מר מאיר דורון: רק שיידע שאנחנו בדיון בזה ואנחנו הצענו את זה גם.

מר יצחק רוכברגר: אני רוצה משפט אחד, מאיר, דווקא אליך, בתשובה, ולסכם את העניין.

מר אבי גרובר: זו תשובה מאוד חלקית למה שאני שואל.

מר יצחק רוכברגר: זאת התשובה שהוא נתן לך. מה אתה רוצה, שימציא לך תשובה אחרת?

מר מאיר דורון: אתה אמרת שלא היה אישור, אמרתי כן היה אישור.

מר אבי גרובר: איפה היה אישור?

מר מאיר דורון: בוועדת שילוט.

מר אבי גרובר: כשהשלט עלה, יש לי את הפרוטוקול של ועדת שילוט-

מר יצחק רוכברגר: סליחה, רגע.

- מר אבי גרובר:** כל אחד שיש לו פיגומים יכול לשים שלט איפה שהוא רוצה?
- מר יצחק רוכברגר:** אבי, סליחה, שאלת שאלה, הוא ענה לך תשובה, מותר לך לשאול שאלת הבהרה בנושא, שאל אותו שאלת הבהרה. לא חקירות.
- מר אבי גרובר:** שאלתי שאלות ולא קיבלתי תשובות.
- מר יצחק רוכברגר:** הוא אמר לך, בוועדת שילוט.
- מר מאיר דורון:** אגב, זה לא הבניין הראשון בסוקולוב. 100 מטר צפונה היה שלט על פיגומים. 100 מטר צפונה בדיוק.
- מר יצחק רוכברגר:** אני רוצה לעשות מסודר. זו שאילתא שלו וזו לא הצעה לסדר. בהצעה לסדר מותר לדבר, אז חבל, אני רוצה פעם אחת לעשות ישיבה מסודרת. באמת. יש לך עוד מה להוסיף?
- מר אבי גרובר:** יש לי עוד שאלה אחת, כן. על השלט בצד השני אתם משלמים?
- מר יצחק רוכברגר:** על הברכה? איזה שלט?
- מר אבי גרובר:** יש שלט בצד השני, 'איציק רוכברגר מברך את תושבי רמת השרון'.
- מר יעקב קורצקי:** קודם כל, לא כתוב 'איציק רוכברגר', כתוב 'איציק רוכברגר וחברי מועצת העיר'. אני מתנצל שבירכתי גם בשמך.
- מר אבי גרובר:** בחינם קיבלת את זה?
- מר יצחק רוכברגר:** כן.
- מר מאיר דורון:** אנחנו מקבלים מדי פעם, כשיש להם שטח.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לא לענות לו, הוא לא שאל את השאלה הזאת, שאל את זה. תודה רבה, הלאה.

מר אבי גרובר: מותר לי להוסיף עוד שאלה, אני רוצה להבין.

מר יצחק רוכברגר: הבנתי, תשאל שאילתא שבוע הבא, תקבל תשובה. קיבלת תשובה.

מר אבי גרובר: עולה שלט בלי היתר, כשהוא עולה שום ועדה לא מסמיכה, ואתם בצד השני שמים גם אתם שלט.

מר יצחק רוכברגר: זה לא שלט.

מר אבי גרובר: שמעתי, זה לא שלט, זה רק ברכה, ולא משלמים.

מר יצחק רוכברגר: זה רק ברכה. להבא יהיה רשום רק חברי מועצת העיר למעט אבי גרובר.

מר אבי גרובר: אתה נותן להעלות שלט לא לפי הנהלים ומקבל אחרי זה טובת הנאה.

מר יצחק רוכברגר: איזה טובת הנאה? איזה טובת הנאה קיבלתי?

מר אבי גרובר: השם של מי היה שם?

מר יצחק רוכברגר: הבנתי. תעצור.

מר מאיר דורון: אבל על כל חוברת הוא חתום, מה זה? כל חוברת עירונית חתום, מה קרה לך?

מר יצחק רוכברגר: עצור.

מר אבי גרובר: יש חוק.

מר יצחק רוכברגר: תביא לי לפה גם שני פקחים, תיכף אני אוציא אותך מהישיבה, שהוא לא ישבש אותה. תזכור שאמרת שאני קיבלתי טובת הנאה.

- מר אבי גרובר:** אני שואל.
- מר יצחק רוכברגר:** תזכור שאמרת שאני קיבלתי טובת הנאה. תודה רבה. תקבל על זה תביעה, תזכור מה אני אומר לך. הנה, יושבים פה אנשים. תקבל על זה תביעה אם לא תתנצל על הדברים שלך.
- מר אבי גרובר:** אני שואל אם שילמת.
- מר יצחק רוכברגר:** נותן לך צ'אנס להתנצל על הדברים שלך.
- מר אבי גרובר:** אתה שילמת על השלט או לא?
- מר יצחק רוכברגר:** אני מציע לך, אני אומר לך עכשיו, אני מציע לך, ואני אגיש את התביעה בשם העירייה נגדך. תזכור, אני מבקש ממך, תתנצל על הדברים.
- מר אבי גרובר:** אני עוד לא קיבלתי את התשובה לשאלה.
- מר יצחק רוכברגר:** תתנצל על הדברים.
- מר אבי גרובר:** שילמת או לא שילמת?
- מר יצחק רוכברגר:** אני לא צריך לשלם, זה לא אני, זה לא שלט שלי. אני אומר לך, תתנצל. תודה רבה, אל תתנצל.
- גב' שירה אבין:** מה זה, פרסום אישי שלו? אני לא מבינה את הקטע.
- מר יצחק רוכברגר:** אל תתנצל, נגמר הסיפור איתך.
- מר אבי גרובר:** יש מקומות לפרסם, אתה לא יכול לעשות בכל מקום מה שאתה רוצה.
- מר יצחק רוכברגר:** תקשיב, זכות הדיבור שלך נגמרה. דבר עוד מילה – אתה בחוץ. חבל על הזמן.
- מר חיים חשטא:** אתה לא שאלת, אתה אמרת.

- מר אבי גרובר:** אני שאלתי. ולא מקבל תשובות.
- מר חיים חשטא:** לא נכון, אנחנו לא מטומטמים, שמענו.
- מר יצחק רוכברגר:** אני אומר לך, תתנצל על הדברים, עוד פעם. כי אני לא רוצה להיכנס לתביעות.
- מר אבי גרובר:** על מה אני צריך להתנצל?
- מר יצחק רוכברגר:** אל תתנצל. אל תתנצל, בסדר. תאמין לי, חבל.
- ד"ר יונה ברגור:** רגע, גמרנו עם השאלות? אני הגשתי שאילתא.
- מר יצחק רוכברגר:** לא ראיתי.
- מר טל עזגד:** היא מופיעה, הנה, הדף המודפס הזה.
- ד"ר יונה ברגור:** זה משהו סופר קצר.

4. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, ד"ר יונה ברגור, בנושא ערב הוקרה לחתני פרס ישראל – מיכה אולמן ואריה סיוון.

- מר יצחק רוכברגר:** יונה, בבקשה. לא ראיתי את זה. ודיברנו על זה גם.
- ד"ר יונה ברגור:** אני אקרא פשוט את מה שכתוב כאן: רמת השרון התברכה לאחרונה בשני חתני פרס ישראל – מיכה אולמן באמנות פלסטית ואריה סיוון בשירה. בזכותם זכינו בכבודם.
- מר מאיר דורון:** יש עוד אחד שיקבל כנראה פרס ישראל, הבעל של רעיה.
- מר יצחק רוכברגר:** הוא לא מרמת השרון.

ד"ר יונה ברגור: מועצת עיריית רמת השרון מחליטה לכבד את שני חתני פרס ישראל בשנה שעברה ובשנה זו, מיכה אולמן ואריה סיוון, וזאת באמצעות ערב הוקרה לשניהם שיהיה פתוח לציבור הרחב ויאפשר לכולנו להפיק את מלוא ההנאה מיצירותיהם ולאחל להם המשך פורה בפעילותם היצירתית. המועצה מטילה על מחלקת התרבות לקיים אירוע זה בכל ההקדם בתיאום עם שני חתני הפרס. בתוספת, את הנושא הזה העליתי בפני איציק, איציק מיד קיבל את זה ודיבר עם אלי שגיב. אני מעלה את זה כאן כדי שתהיה החלטה של מועצת העירייה. לא למען שום דבר, רק החלטה של מועצת העירייה שאנחנו מכבדים שני חתני פרס ברמת השרון.

מר יצחק רוכברגר: אחלה רעיון.

מר עידן למדן: אני לא יודע אם הוא יסכים או לא, אבל אני חושב שאפשר פשוט לשלב את זה עם העניין של יקירי העיר.

מר יצחק רוכברגר: בדיוק מה שרציתי להעיר עכשיו, אבל תיכף נשמע.

מר עידן למדן: ולתת איזושהי תעודה נוספת במסגרת יקירי העיר. לא יודע, אם זה על דעתך.

ד"ר יונה ברגור: אני לא מחליט, אני פשוט מעלה את זה.

מר עידן למדן: זה גם מוסיף כבוד לעניין של יקירי העיר.

מר מאיר דורון: זה מפחית מיקיר רמת השרון, סליחה. אני מתנגד.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני מבקש לנהל את הישיבה-

מר אבי גרובר: ...החלפה בתיק התרבות.

מר יעקב קורצקי: תשמע, כל ישיבה אתה עולה עם העניין הזה, מתחיל להימאס מזה, מהטפת המוסר שלך. אתה לא המצפן של המועצה הזו ותוריד את הכובע הזה בבקשה בבקשה מהראש, עם כל הכבוד לגילך ומעמדך.

- מר טל עזגד:** על מה אתה מדבר?
- מר יצחק רוכברגר:** על מה? מה היה? קלנר, על מה?
- מר יעקב קורצקי:** יצא מכל החורים. כל ישיבת מועצה יש לו הערות על פעילות מחלקת התרבות.
- מר יצחק רוכברגר:** אבל זו הערה בונה, מה היה פה עכשיו?
- מר יעקב קורצקי:** די לו.
- מר יצחק רוכברגר:** קלנר, מה הבעיה עכשיו היתה?
- מר יעקב קורצקי:** לא הקשבת, לא שמעת עד הסוף.
- מר יצחק רוכברגר:** מה לא שמעת? די, נו, מספיק. הערות ומספיק עם זה. חבר'ה, באמת, אנחנו לא מנהלים את מדינת ישראל, כולה את העירייה פה בעניינים שוטפים. אנחנו רצינו לעשות את זה בהתחלה יחד עם היקירים ובהתייעצויות הכלליות אמרו שזה מוריד מהערך של האירוע של יקירי רמת השרון. רצינו לעשות את זה ביום העצמאות, באירוע של קבלת פנים שאנחנו עושים ולהעלות אותם. מתברר שאחד מהם יקבל את הפרס באותו יום אז זה לא מתאים. אנחנו נמצא את הדרך שמחלקת התרבות תקרא, דיברנו, אני חושב שאף אחד פה לא מתנגד לתהליך הזה, זה מכבד את רמת השרון ואת האמנים עצמם.
- מר עידן למדן:** למה אתה חושב רק שזה באמת מפחית מהאירוע?
- מר מאיר דורון:** יכול לקבל פרס מישהו על עבודה שלא קשורה, שהוא היה בקטע מסוים תושב רמת השרון. אנחנו קבענו בקריטריונים שצריך להיות לפחות 20 שנה תושב רמת השרון.
- מר יצחק רוכברגר:** אין לי בעיה, תיתן לו הסברים.

מר עידן למדן: זה לא ויכוח, בסדר. השאלה היא רק למה אתה חושב שזה מוזיל את האירוע או לא. אני לא אמרתי לתת להם יקיר רמת השרון.

מר מאיר דורון: ניפגש שנינו מחר.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, קיבלנו את ההצעה.

מר טל עזגד: קיבלנו את ההצעה אבל לא הצבענו עליה. אני חושב שלא צריך להצביע.

מר יצחק רוכברגר: יש מישהו שמתנגד לרעיון הזה?

מר טל עזגד: זה לא צריך לבוא להצבעה בכלל.

מר יצחק רוכברגר: הלאה, אף אחד לא נגד.

החלטה מספר 117: מועצת עיריית רמת השרון מחליטה פה אחד לכבד את שני חתני פרס ישראל, בשנה שעברה ובשנה זו, מיכה אולמן ואריה סיוון, וזאת באמצעות ערב הוקרה לשניהם, אשר יהיה פתוח לציבור הרחב ויאפשר לכולנו להפיק את מלוא ההנאה מיצירותיהם ולאחל להם המשך פורה בפעילותם היצירתית. המועצה מטילה על מחלקת תרבות לקיים אירוע זה, בכל ההקדם, בתיאום עם שני חתני הפרס.

מר יצחק רוכברגר: חברים, אני רוצה לחדד את מה שאמרתי לא פעם אחת. אני לא אאפשר יותר מצב שחברי מועצת העיר יתפרצו כל אחד לדברים של זה. כל אחד יש לו את הזמן שלו לדבר. תדברו, תרשמו לכם מה שאתם רוצים, תגידו, לא אגביל אתכם בדיבור. אבל אני מבקש, ברגע שזה נהיה שוק

אני אפסיק את התופעה הזאת, אני לא יכול יותר עם זה. זה בלתי אפשרי, זה לא מכבד אתכם, לא מכבד אותנו. את אף אחד זה לא מכבד. אני לא אגביל בדיבור, לא אגביל בסגנון. תגידו. אבל תפסיקו עם השוק הזה, זה לא מתאים.

5. הצגת תוכנית עסקית לחברה הכלכלית ואישור חידוש החברה – יוצג ע"י גזבר העירייה, גיל גורדון.

מר יצחק רוכברגר: הנושא הבא הוא הצגת התוכנית העסקית של החברה הכלכלית. בסופה של ההצגה ולכשיתפתח כאן איזשהו דיון או הערות, אני אבקש להצביע על הפעלת החברה הכלכלית, שהיא נמצאת היום, היא קיימת, לצורך פעילות פרויקטים בעיר, נדחה פרויקטים ואחר. דיברנו על זה בישיבה שהיתה, בישיבת המליאה, אמרנו שנכין תוכנית עסקית ונציג את התוכנית הכלכלית לחברה. אנחנו בסוגיה הזאת המון זמן מתחבטים, עוד מהקדנציה הקודמת. לא מיהרנו. גיל ישב עם רו"ח זינגר, גיל יציג את התפיסה, רואה החשבון יציג את הגישה של איך הוא עשה את הבדיקה ומה, תשאלו שאלות ולאחר מכן נתקדם הלאה. רק משפט. לכשנעשה הצבעה, ואני מקווה שנאשר את החברה לאחר שנשתכנע שיש צורך בהקמת החברה, יש צורך להחליף חברים בדירקטוריון, חברים מהקדנציה הקודמת שלא השתנו עדיין, וזה יקרה בישיבה הקרובה בתחילת חודש מאי. בבקשה.

מר גיל גורדון: נתבקשתי ע"י ראש העיר, לאחר ישיבה ראשונה שעשינו בנושא בהנהלת העיר, להיכנס לבדיקה מעמיקה יותר באם קיימת כדאיות בהפעלת חברה כלכלית היום ברמת השרון. לצורך כך פניתי לרו"ח עקיבא זינגר שנמצא פה, ואשר עובד עם חברות כלכליות בערים נוספות גדולות ובינוניות ועם תאגידי מים. הוא בין היתר רואה חשבון גם של תאגיד

המים שלנו. קיימנו פגישות עם גורמים בתוך העירייה, שמתמצאים בתוכניות הפיתוח שעומדות על הפרק ונבדקו משאבים לא מנוצלים כלכליים שיכולה החברה הכלכלית לקחת ולפתח אותם, וניסינו לתת איזושהי תמונת על ראשונה מבחינת פרויקטים רלוונטיים ולעשות go or no go האם לצאת לכיוון זה. ההתרשמות שלנו הייתה חד משמעית שיש סיבה כן כרגע בעיתוי הזה להפעיל את החברה הכלכלית. הכנתי מצגת קצרה שתציג את הנושא.

החברה הכלכלית יכולה לפעול בגמישות, עם מספר מאוד מצומצם של עובדים. כך זה מתבצע גם בערים אחרות. כאשר למעשה זה גוף מטה שמפעיל בעיקר גורמי חוץ, אשר מקדמים את הפרויקטים הרלוונטיים הכלכליים בעיר. הרעיון הוא לא לקחת תחומים שמביאים הכנסות לעירייה, ולהוציא אותם החוצה לחברה הכלכלית אלא לנצל את היכולת לקחת משאבים ולמנף אותם ולהביא מימוש של פרויקטים שהיום אנחנו לא מסוגלים לבצעם, אם זה בגלל מגבלת מצבת כוח האדם או ביכולות הקיימות היום בתוך העירייה. מקורות ההכנסה החדשים, או מינוף מקורות קיימים, יובאו למימוש ע"י ניהול ופיקוח של החברה הכלכלית על פרויקטים גדולים ומשמעותיים בתוך העיר. גם ניהול ושיווק של אותם פרויקטים תמורת אחוזים כאלה ואחרים. הכנסות מדמי שכירות של פרויקטים שיפותחו במיגוון נכסים שקיימים בעיר היום ולא פותחו עדיין. והכנסות ממשאבים נוספים, כמו פרסום, וניהול חניונים. כפי שאנחנו נראה בהמשך, ישנו על הפרק פרויקט עוגן - פיתוח אזור התעסוקה מצפון לסינמה סיטי, שהוא מבחינתנו, גם מבחינת העיתוי, פרויקט שמצדיק בהחלט הפעלה של החברה כלכלית, שתנהל את הפרויקט. מדובר על הקמה של 700,000 מטר של משרדים, ובתוכם ישנם 40,000 מטר שיהיו בבעלות העירייה, דבר שמחייב כמובן ניהול, הקמה, לאחר מכן השכרה, פרויקט שמחייב ניהול ע"י חברה מקצועית. אנחנו רואים גם ביחס לסדרי הגודל, שתוקצבו כהכנסות הארנונה בשנת 2010 - 172 מיליון ₪. צפויה,

בסוף פיתוח פרויקט אזור התעסוקה, תוספת של 77% להכנסות הארנונה הכוללות של העיר. אם נחבר לזה פרויקט נוסף, פיתוח אזור התעשייה במורשה, אנחנו מגיעים ל-92% הגדלה בהכנסות הארנונה. כך שאנחנו מדברים פה על שני פרויקטים, שהם לבד יכפילו את הכנסות הארנונה בעיר. תחזית זו מצדיקה העסקה של חברה מקצועית, שמספיק שהיא תעשה עבודה יעילה ותהיה ממוקדת רק לנושא הזה ותקדים את הפרויקטים האלה בשנה אחת, והנה יש לנו הכנסה של 152 מיליון ש"ח שאחרת לא תהיה לנו באותה שנה שאנחנו נקדים את ההכנסות האלה.

ד"ר יונה ברגור: 152 מיליון ש"ח בשנה?

מר גיל גורדון: כן. תיכף בהמשך המצגת אני אפרט בנושא. ואלו הכנסות ארנונה בלבד, ישנן גם הכנסות מאגרות והיטלים בעשרות מיליוני ש"ח נוספים. חשוב להציב יעדים ארוכי טווח ויעדי ביניים ובהתאם ליעדים אלה לבנות תוכנית עבודה מפורטת. תיכף תראה את התחשיב, בשקף מפורט לקראת סוף המצגת.

ד"ר יונה ברגור: אני ראיתי.

מר גיל גורדון: תן לי, אני רק אגמור, אעשה בריף קצר, לא אאריך במילים. המטרה בשתי שורות היא יצירה וקידום פרויקטים כלכליים לרווחת תושבי העיר באמצעות שימוש במשאבים עירוניים, ציבוריים ופרטיים, אשר קידום יבטיח תשואה חיובית, ציבורית וכלכלית. בדרך כלל משאבים שמצויים בתחום השיפוט של העיר עצמה. כמובן, אם נוכל להשתמש גם במשאבים מעבר לתחום השיפוט ולהיעזר בהם, נעשה זאת.

מבחינת העיתוי, כמו שצינתי, אנחנו צופים לפי כל התוכניות שקיימות, ותיכף נראה אותן על פני המפה של העיר, שב-15 שנים הקרובות העיר תתפתח, אולי אפילו תכפיל את האוכלוסייה שלה, בעיקר בפריפריה, כאשר

האופי של העיר שקיים היום יישמר במרכז ובפריפריה יותווספו אוכלוסיות, כמו שיש לנו היום בנווה גן ובאזורים נוספים, מבחינת יחידות דיור. בנוסף גם מדובר, כמו שצינתי מקודם, על הקמת מרכזי תעסוקה. אחד מהם בצפון מערב העיר, והשני במזרח העיר.

על מנת לעמוד ביעדי הפיתוח של העיר ב- 15 השנים הקרובות ולממש פרויקטים פוטנציאליים, חייבים להפעיל את החברה הכלכלית ולתת לה לעשות את העבודה, אחרת לא נצליח להשלים פרויקטים אלה זה בטווח הזמן הזה. אם אני מסתכל על תוכנית ארוכת טווח לחברה הכלכלית, ניתן לראות פה את הפרויקטים. אם אנחנו מדברים על רצועת הנופש, ראש העיר בא היום עם הבשורה מפגישתו עם שר הפנים, אם דובר בזמנו שחלק מהיחידות שם יועברו לתל אביב, אם זה לא יקרה זה אומר שאנחנו נצטרך לפתח 2,900 יחידות דיור באותו אזור. מדובר גם על אזור פי גלילות בטווחים היותר ארוכים, מדובר על פיננוי בסיסי צה"ל בטווח של 7 שנים, ופיננוי שטחים של תע"ש. בקיצור, פרויקטים כבדים אחד אחד. הם בטווחים, כמו שאמרתי, חלקם קרובים יותר, חלקם רחוקים יותר. הבדיקה שלנו היא כדאיות הקמת החברה בעת הזו, אבל בהחלט גם ראייה לטווח הארוך, מציגה תמונת כדאיות הפעלת החברה הכלכלית.

כמו שאנחנו רואים, בטווח המידי יש לנו כבר עכשיו צפי גידול יחידות שכרגע בבנייה של 2,100 יחידות דיור בסך כל בעיר, במגוון אתרים ברחבי העיר. בשנות ה-70, כשעשו את תוכנית האב לעיר, כבר אז דיברו על גידול של העיר מ-43 עד 70 אלף תושבים במעטפת העיר. היום אנחנו יודעים שאם נפעל ביעילות נוכל גם להגיע להיקפים גדולים יותר.

מר יצחק רוכברגר: לא נגיע להיקפים יותר גדולים.

מר גיל גורדון: ניתן לשלוט בזה ולווסת את קצר גידול הבנייה למגורים. אני הייתי ממליץ ללכת יותר לפיתוח דווקא לא של אזורי מגורים ויותר אזורים שיכניסו ארנונה נטו גבוהה יותר, כגון אזורי תעסוקה ותעשייה.

חשוב גם ללמוד מניסיונם של אחרים, ואנחנו רואים שבמרבית הערים הממוצעות בגודלן כמונו והגדולות, יש בהן חברות כלכליות שפועלות, והן פועלות ותורמות לפיתוח ערים אלה, לאורך זמן ומביאות לתוצאות טובות. יש חברות כמו בראשון לציון ובמקומות נוספים, שצברו מהפעילות שלהם הון עצמי, רובו גם הון נזיל, ומשתמשים בהון העצמי הזה לצורך הקמת מבני ציבור בתוך העיר. לדוגמה, הם רוצים לפתח שכונה מסוימת והגבייה של ההיטלים, עוד לא התקבלה במלואה ניתן לעשות שימוש למימון ביניים בהון העצמי על מנת להקדים את תחילת העבודה ולאחר מכן להקדים את האכלוס ואת תחילת קבלת תשלומי הארנונה. כלומר, זו איזושהי זרוע שגם מאפשרת בצורה חלקה להיכנס לפרויקטים, לעשות את כל העבודה בצורה מקצועית ויעילה, כי מדובר על גוף יותר גמיש. הפיתוח המאסיבי המתוכנן, אמור להתבצע במקביל למתן השירותים העירוניים והעירייה מתקשה לעשות בו זמנית את המטלות ארוכות הטווח שמעבר לעבודה השוטפת, העירייה גם לשפר את השירותים שניתנים לתושבים. כל פעם עומדים על הפרק שירותים נוספים, ובהעברת המטלות בתחום הפיתוח לחברה הכלכלית, תוכל העירייה להתמקד בשיפור אותם שירותים שוטפים שהיא נותנת בעיר.

ניקח לדוגמה את החברה לפיתוח אשדוד, שם היא מופעלת ע"י צוות מצומצם של מספר עובדים בודדים, החברה מפתחת בעיר תשתיות, היא מקימה שכונות חדשות, היא מקבלת בדרך כלל בין 30% ל-40% מההכנסות של היטלי הפיתוח. ישנן הכנסות, בגין כל שכונה גובים אגרות והיטלים, והחברה מקבלת מאותם היטלים 30% עד 40%, סכום שבדרך כלל מספיק לכיסוי

עבודות הפיתוח באותו אזור, והחברה אחראית על כל ניהול הפיתוח באותם אזורים. גם במקרה של החברה הכלכלית באשדוד ניבנה הון עצמי. במקרים מסוימים אחראית החברה רק לנושא של פיקוח על ביצוע פרויקטים, ולא נכנסת כחברת תשתית או פיתוח, ובמקרים אלה עמלתה - 10%, להבדיל מהמקרה שהיא עושה את כל העבודה עצמה, ואז שכרה בין 30% ל-40% כקבלן מבצע. החברה בראשון לציון למעשה נכנסה גם בתחומים יותר רחבים. היא קיבלה מממ"י אישור כחברה מוכרת לעבודות פיתוח, ולכן היא מגיעה לכל מיני הסכמים משולשים גם עם ממ"י וגם עם יזמים שעושים הסכמי חכירה עם ממ"י, והיא גובה ישירות היטלים בהיקפים יותר גבוהים מאשר היו מקבלים במידה והיו גובים היטלים ישירות מממ"י, כך שהפיתוח מבוצע באופן מקיף וריווחי יותר. החברה היא גם חברה יזמית בראשון לציון. כלומר החברה הכלכלית בראשון לציון רכשה מספר קרקעות, ביצעה את כל הפיתוח של הקרקעות ולאחר מכן מכרה את אותה לקבלנים, וכך ביצעה עבודת יזמות והרוויחה את הרווח היזמי שנכנס להון החברה. במקרה של ראשון לציון, שזו עיר, כמו שאנחנו יודעים, שמונה בסביבות 240,000 תושבים, להבדיל מרמת השרון שמונה רק 43,000 תושבים, מפעילים את החברה צוות של 6 עובדים בלבד, ומכך ניתן ללמוד עד כמה הצוות הבסיסי לא חייב להיות צוות גדול, ורוב העבודות מתבצעות שם באאוטסורסינג, אם זה פיתוח, אם זה החשבות, רואה חשבון, מבקר וכן הלאה. כמו שאנחנו רואים, בראשון לציון גם הנושא של זיכיון בתחום הפרסום עבר לטיפולה של החברה ובהצלחה.

ציינתי מקודם שלצורך הטווח הקרוב יותר ישנם פרויקטים, בעיקר פרויקט של אזור התעסוקה מצפון לסינמה סיטי, שהוא פרויקט עוגן שמצדיק את ההפעלה של החברה. על גבי המפה ניתן לראות את מיקום המתוכנן של שני אזורי התעסוקה- באזור מזרחית למורשה וצפונית לסינמה סיטי. כאן באזור

הצהוב, תע"ש, והאזורים הצהובים של בסיסי צה"ל שמתוכננים לפינוי וגם יחייבו בטווחים יותר מאוחרים התערבות של ניהול מקצועי וממוקד, במסגרת החברה הכלכלית. בתחשיב ההכנסות הצפויות, באזור הרב מכר מצפון לסינמה סיטי, מתוכנן פיתוח שטח בנוי של 700,000 מטר, מתוכם 40,000 יהיו בבעלות העירייה. כאשר מכפילים שטח זה בתעריפים שקיימים היום, כפי שפורט בתוכנית העסקית, אנחנו מגיעים לצפי הכנסות מארנונה של כ- 130 מיליון ₪ לשנה, ואם ניקח 50% מאותם 40,000 מטרים שהעירייה צפויה לקבל, בהנחה שה-50% הנותרים ישמשו למבני ציבור, אנחנו נוכל גם שם לקבל תשלומי ארנונה בהיקף של כ- 3 מיליון ₪ ויהיו גם הכנסות משכירות – 9.6 עד 10 מיליון ₪ אם נחבר את הסכומים האלה, כולל האזור נוסף, ויש לנו פה הכנסות גם מהיטלי פיתוח, אנחנו רואים שההכנסות, שוב, זה הכנסות שאנחנו צופים שלמעשה ילכו בעיקר לפיתוח אותו אזור, כי גם מדובר באזור זה על בניית מחלף בכיוון של הרצליה, שגם הוא ידרוש השקעות כבדות ולכן אנו לא צופים שמהיטלי הפיתוח יישארו לנו רזרבות, והם יושקעו במלואם בפיתוח אותו אזור. רק אזור זה צפוי להביא להגדלה בארנונה ביחס להכנסות היום של 77% מההכנסות. אזור התעשייה השני, במורשה, אנו צופים בהנחות מחמירות, כי מתוך ה-250,000 מ"ר המתוכננים, אם נגבה רק עבור 200,000 מ"ר מתוכם, נגיע להכנסה של 26.5 מיליון ₪ מארנונה, וגם פה, אם נחבר את הסכומים כמו שהראיתי מקודם, אנחנו מגיעים לגידול כולל של 92% ביחס לארנונה של היום. שוב חשוב להדגיש שנתון זה מתייחס להכנסות לאחר סיום מלוא הפרויקטים הנ"ל בטווחים הארוכים. זה לא מחר, אבל זה מראה את האופק שאליו החברה הכלכלית יכולה להביא אותנו.

יש חשיבות מאוד גדולה שהחברה הכלכלית תעבוד בתיאום עם הגורמים המקצועיים בתוך העירייה, בעיקר גזברות, נכסים, הנדסה ותאגיד שרונים, כי למעשה: א) במידה רבה המשאבים נמצאים היום בשליטה של העירייה, ב)

הגורמים האלה למעשה הם גורמים שיהיו באינטראקציה מתמידה, אם זה להעביר את העבודות, אם זה מבחינת תשלומים וכן הלאה. כמו שצינתי, אנחנו מתכננים הפעלת החברה כחברת מטה מצומצמת. במקרה שלנו אנחנו ממליצים שהחברה תנוהל ע"י 3 עובדים, - יהיה מנכ"ל מקצועי, מהנדס, רצוי עם רקע בנושא של תכנון ובנייה, בתחום הבינוי, ומזכירה עם רקע טכני. כאשר שאר השירותים, כמו שציננו, יתקבלו מבחוץ. בראש הפירמידה יש לנו את ראש העירייה. נשאלתי, בישיבות הקודמות, האם החברה הכלכלית היא זו שתחליט איך לפתח את העיר. התשובה היא - בפירוש לא. חברה כלכלית זו זרוע ביצועית, שמעליה יש דירקטוריון ראש העירייה ומועצת העיר, והשניים האחרונים יכתיבו לחברה את יעדיה, ונהלי החברה יצטרכו למצוא את הדרך להשגת אותם היעדים הכלליים ולפרוט אותם לתוכניות מעשיות.

מר אורי לוי: איך מועצת העיר תכתיב לדירקטוריון?

מר גיל גורדון: היא קובעת את היעדים. אומרים: לדוגמא -

פיתוח אזור כמו נווה גן, או פיתוח אזור תעסוקה .

מר שרגא קירשנר: המשאבים הם של העירייה.

מר גיל גורדון: מבחינת יעדים אני מדבר.

מר אורי לוי: אני שואל טכנית. מועצת העיר והדירקטוריון, איך

מועצת העיר מכפיפה, או איך הדירקטוריון נכפף למועצת העיר.

מר יצחק רוכברגר: אתן לך דוגמה. כשהוקמה החברה הכלכלית, זו

שקיימת היום רק לא ממש מופעלת, היה לה יעד אחד מרכזי, זה הנושא של

הקמת מכון הטיהור. לאחר מכן היה פרויקט נוסף, שהעירייה מסרה אותו

לטיפול החברה הכלכלית. לא, היו עוד כמה פרויקטים. היה את הנושא של

בנייה ומכירת השטח וכו' של הדיור המוגן. העירייה נתנה להם לטפל בזה.

מר אורי לוי: הם חייבים? אנחנו נחליט שהם צריכים לטפל ב-X,

הם יהיו חייבים לטפל בזה?

מר גיל גורדון: זו חברה במאה אחוז בעלות של העירייה.

מר אורי לוי: קיבלתי תשובה.

מר יצחק רוכברגר: אתה בעל המניות למעשה.

מר גיל גורדון: זו לא חברה עצמאית שמחליטה על תוכנית עבודה,

החברה היא זרוע ביצועית של העירייה.

מר יצחק רוכברגר: אלכסנדרוני מנחם בגין נבנו ע"י החברה הכלכלית.

אז היה מוטי בר דגן המנכ"ל.

מר גיל גורדון: בנוסף, כמו שאמרנו, אחרי שהראינו את הירידה

מבחינת הכתבה של האסטרטגיה העירונית וביצוע הדירקטוריון. יש מנהל

מקצועי, כמו שראינו את האאוטסורסינג, ומתחתיו יש לנו את המהנדס

והמזכיר. בתוך התוכנית העסקית, עקיבא זינגר עשה פה למעשה איזשהו

פירוט והראה את המקורות השונים של ההכנסות. ריכזנו את הנתונים

בגרפים שיוכלו להמחיש את הצפי שלנו. אנחנו חושבים שדי סביר, גם

מניסיון בערים אחרות, שבשנה הראשונה העירייה תצטרך לסייע במימון של

חלק מההפעלה של החברה. הערכה שלנו, שחלקה של העירייה יהיה בסביבות

700,000 ₪ בשנה הראשונה. בשנה השנייה זה ירד לסכום של 350,000 ₪,

ובשנה השלישית נרוויח 500,000 ₪ על הסכום, ובשנה הרביעית נגיע לאיזון

בתוצאות המצטברות.

ד"ר יונה ברגור: אתה רוצה להגיד לי שב-4 שנים הוצאות לא

תגדלנה בכלל? 150,000 ₪ 4 שנים.

מר גיל גורדון: אנחנו מניחים, זו חברת מטה, ואין סיבה להגדיל את כוח האדם מעבר ל-3 אנשים. בראשון לציון החברה הכלכלית מנוהלת על ידי 6 אנשים. לא התייחסנו פה להיבטים של מיסוי, כמו שצינו, ותיכף תהיה התייחסות. הצגנו עלויות ממוצעות לשנים אלה שבתחילה הן גבוהות יחסית ובממוצע הן מייצגות מודל סביר של התנהלות ההוצאות. לדוגמא לא הוצגו הוצאות שכירות, נחסוך עלויות אלה בכך שנקצה לחברה חדר או שניים במשרדי העירייה. הכנסנו את מלוא ההוצאות מהתחלה. ניתן להניח שבשוליים אתה צודק, וההוצאה השנתית תגדל ב- 100-200 אלף.

מר גיא קלנר: איך ציר ההכנסות מתחבר לציר הפרויקטים.

מר יצחק רוכברגר: תיכף ניתן לכם לשאול.

מר גיל גורדון: בהמשך אפרט. כדי להמחיש את הכיוון. נתייחס תחילה לעלויות ואחרי זה לפרויקטים. מבחינת עלויות, חלק מהעלויות מוכתבות ע"י החוק לדוגמא ניתן לתת למנכ"ל, 80% משכר מנכ"ל העירייה. מהנדס כך וכך, כל העלויות האלה, שכירות. הנה, זו תשובה לעלויות שהכנסנו מהתחלה במלוא העלות. כפי שמוצג בשקף מסתכמות העלויות הכוללות ל- 1,440,000 ₪. במידה ונחליט גם אנחנו, כמו שעשו בראשון לציון, להעביר את נושא הפרסום לטיפול החברה, נכון להיום הכנסות הפרסום מסתכמות בסביבות 500,000 ₪, כאשר נושא זה לדעתי היום פרוץ, לא מטופל בצורה מספיק יסודית. אנחנו יודעים שיש לו פוטנציאל אדיר, נתקלנו בוועדת שילוט במקרים שלקחו מספר קבלנים שטחים ששייכים לעירייה, שמו עליהם גדרות שחוצצים בין שטחי העירייה לשטחי הבנייה שלהם, וגבו כספים שיכולנו באותה מידה גם אנחנו לגבות. אם יהיה גורם מקצועי שירכז את נושא הפרסום הוא ידאג שהכספים האלה ייכנסו לקופת החברה ו/או לקופת העירייה.

החברה הכלכלית תוכל להיעזר בגורם מקצועי, כאשר הכוונה היא לא למלא את העיר בשלטים אלא לקבוע אזורים מסוימים תוך הקפדה על איכות הסביבה, אזורים שבכלל לא יהיה בהם שילוט פרסומי, באזורים אחרים יהיה שילוט בפורמט מסוים, ולקבוע סטנדרטים מבחינת גודלי השלטים. כלומר, להכניס סדר בתחום הפרסום מתוך מגמה לשפר את חזות העיר בעדיפות ראשונה ורק אחר כך לממש את הפוטנציאל העסקי שטמון בתחום זה..

מר יצחק רוכברגר: צריך להיות סדר, כן.

מר גיל גורדון: בנושא של פיקוח על עבודות תשתית, יש אפשרות, כפי שמקובל בערים אחרות, אם מדובר בפיקוח בלבד יחושבו דמי הניהול בשיעור שינוע בין 10% ל-11%. במידה והחברה הכלכלית תשמש כחברה מבצעת דמי הניהול והביצוע יגיעו ל-30% ו-40%. בהתייחס למודל היותר שמרני, במידה והחברה לא תיכנס לפיתוח מלא עליהם כחברה קבלנית, ההכנסה הצפויה מניהול פרויקטים, עשויה להצטבר ל-300,000 ₪ לשנה. הצגנו ריכוז של פרויקטים בעיר ועשינו סריקה ראשונית, הנכסים שהיום נמצאים בבעלות העירייה ובהחלט אפשר לשדרג אותם, וזה דבר שהחברה הכלכלית יכולה לקחת ולעשות, אם זה רח' י.ל. פרץ, ניתן לראות כאן בצילום עד כמה המבנה מוזנח. בפועל קיימות היום מספר חנויות, ייעוד השטח - יחידה מסחרית, ניתן לבנות על המגרש 592 מ"ר. נציג פרויקט זה לדוגמה, ותראו את המשמעויות הכספיות. יש לנו בשבטי ישראל גם כן פרויקט בהיקף מכובד, אתם רואים אותו למטה, מבחינת המבנה, ברח' עזרא מדובר על בנייה של בניין בבנייה רוויה, 24 יחידות. שיכון המועצה, אנחנו מכירים את הנושא, דיברנו על זה גם במועצת העיר לבדוק את האפשרות למכור כבר השנה במכרז. יש לנו חלק בבית קלקא ויש פרויקטים נוספים ברחבי העיר, שאם החברה הכלכלית תתמקד בשדרוגם בצורה משמעותית יופקו מהם רווחים משמעותיים. אם ניקח לדוגמה את הפרויקט, ברח' י.ל. פרץ, - 200 מ"ר ועוד

530 מ"ר במרתף, הצפי הוא שבסביבות 3 מיליון ₪ צריך להשקיע כדי לשדרג את המקום, תחת הנחה של 4,000 ₪ למטר מרובע. אנחנו נצטרך לפצות כאן את מי שהיום נמצאים בחנויות ב-500,000 ₪. אם נעשה את כל זה, זה עשוי להניב הכנסה של כ-770,000 ₪ לשנה. אם החברה תיקח הלוואה ממקורות חיצוניים היא תכניס 300,000 ₪ רווח שנתי.

מר יצחק רוכברגר: אני לא חושב שזה נכון עכשיו להיכנס לפרטים האלה. זה הדירקטוריון צריך לקבל את זה, אתה צריך לדבר רק במקרו.

מר גיל גורדון: אבל חשוב לי להמחיש. אני אעשה את זה קצר. שיווק מקרקעין עשוי להניב, אם ניקח לדוגמה שיווק פרויקט שהוצג מקודם, בסביבות 1% עבור השיווק, זה לבד, במקרה של הפרויקט שיכון המועצה, למעלה ממיליון ₪ לחברה הכלכלית.

כדי להמחיש, נשאלתי ע"י אורי מה זה נותן לעירייה בשורה התחתונה. ניסיתי איפשהו לתת תחושה. מספיק שבאמת הניהול הכלכלי הנכון והממוקד כדי לטפל בנושא של אזור התעסוקה יאפשר לנו להקדים את הביצוע של הפרויקט הזה בשנה אחת, המשמעות שאני מרוויח שנה של ארנונה, שזה כמעט 160 מיליון ₪. זו דוגמה אחת. ההכנסות מאותם דברים שישודרגו, אם זה משרדים והמרכזים המסחריים, יתנו את ההכנסות הנוספות.

מר יצחק רוכברגר: מדובר על אזור התעסוקה, הוא מדבר על הצד, רשת 760.

מר גיל גורדון: עכשיו, שימו לב, אני מציין, כל זה בטווח הארוך ולא הכול במייד, אבל מבחינת האופק לאיפה ניתן להוביל עם ניהול נכון, אלה הכיוונים. סכומים מאוד משמעותיים. והדבר הכי חשוב, זה סוף של פעילות החברה במתכונת הקודמת, והתחלה חדשה. עד כאן. אם יש שאלות לעקיבא זינגר, בהמשך.

מר יצחק רוכברגר: החברה אמנם לא פעילה, אבל יש לה כרגע תשלום של חוב שקיים שם, מה קורה איתו? מה קורה עם התחייבויות שיש לחברה מעבר לחוב הזה? והאם החברה יכולה מהחלטה ומהזרמת עבודות, וכמובן לכשייבחר מנכ"ל וצוות, האם היא יכולה להיכנס מיד לעבודה ולא צריך שום רישומים ושום דבר מעבר לזה? אלא למעט החלפה או תוספת של דירקטוריון.

מר גיל גורדון: מבחינת החובות, נכון להיום, אם אנחנו מדברים טכנית מבחינת הרישום להערכתי ישנם נושאים בירוקרטים שצריך לטפל בהם. צריך לקבל החלטה אם ממשיכים את הפעילות על השלד הקיים, שזו אפשרות אחת, או מקימים שלד חדש. לגבי השלד הקיים, יש היום חובות שהעירייה לקחה תחת אחריותה והיא משלמת את ההלוואות האלה. למיטב זכרוני זה עד שנת 2013-2014. זה אומר שפחות או יותר עד אז נגמור את החובות. אני מניח שעד אותו מועד, כמו שראינו במודל, החברה לא תתייצב ועדיין נצטרך לממן אותה, כך שלא תוכל להיכנס בנעלינו ולהתחייב לשלם את החובות האלה. לכן בדרך ישירה או עקיפה אנחנו נצטרך לשלם את חובות העבר. כך שמבחינת החובות העירייה צריכה להמשיך ולממן אותם. גם חשוב לזכור שאנחנו בסיכום עם בנק לאומי, אם נעמוד בהלוואות כסדרן, הם יפטרו אותנו מ-3.5 מיליון ש"ח מהחובות, כך שחשוב להקפיד על סדירות התשלומים.

מר יצחק רוכברגר: שאלות, התייחסויות.

מר אורי לוי: מה החוב הקיים של החברה היום? ממה אנחנו מתחילים?

מר גיל גורדון: כמה יש שם מבחינת הלוואות שצריך להחזיר?

מר אורי לוי: כן.

מר גיל גורדון: נדמה לי בסביבות 15 מיליון ש"ח, משהו כזה.

מר אורי לוי: אני קיבלתי את העבודה, קראתי אותה, שלחתי שאלות, לא קיבלתי תשובות.

מר גיל גורדון: לא ראיתי שאלות.

מר אורי לוי: אז אני מצטער, שלחתי, אם לא קיבלת זו פאשלה שלי. אחת השאלות הייתה מה החוב הקיים של החברה, שאני הייתי רוצה לדעת מה הוא ולא 13 או 30, ואיך זה עד שנת 2013, שזה עוד שנתיים, איך זה נגמר? לא ברור.

מר גיל גורדון: אנחנו אחת לחודשיים משלמים בסביבות חצי מיליון ₪. אמרנו שאפשר לעשות גם הפרדה, זה לא משהו שקובע לגבי הפעילות של החברה. זה דבר שהעירייה מחויבת לו, זה לא מה שישפיע על הכדאיות של הפעלת החברה הכלכלית.

מר אורי לוי: זה לא ישפיע, אבל אולי צריך לפתוח חברה אחרת.

מר גיל גורדון: אני אומר, זו כבר החלטה שנקבל. אין בעיה, נבדוק את זה, נעשה בדיקה ברמה הטכנית. פה אנחנו מנהלים דיון ברמה יותר עקרונית.

מר אורי לוי: חברה אחרת זה דירקטוריון אחר, זה סיפור אחר.

מר יצחק רוכברגר: הסוגיה לענות את התשובה כמה חוב יש, זה בסדר, אפשר לענות על זה. כי במילא העירייה יש לה הסדר תשלומים מול הבנק ומשלמים את החוב והכל. הנושא של הקמת חברה חדשה נדון פה בעירייה בקדנציה הקודמת וגם לפני, האם להקים חברה חדשה לחלוטין, כן או לא והכל. וירד מהפרק, ואני גם לא חושב שצריך להקים חברה חדשה עכשיו ולהתחיל את כל התהליך עכשיו מחדש. צריך רק לבדוק דבר אחד – שהעירייה

מזרימה את הכסף, מתוך מטרה שזה כסף ייעודי לצורך החוב וממנו, בלי שום קשר, להמשיך את הפעילות עכשיו, לצקת את התוכן.

מר גיל גורדון: בפועל מה שעשו בזמנו, הקימו את החברה הכלכלית לצורך הקמת המט"ש. באותה מידה יכלו לנהל את ההשקעות במט"ש ואת ההלוואה שנלקחה לצורך הקמתו, במסגרת העירייה.

מר יצחק רוכברגר: אתה רוצה להתייחס, זינגר?

רו"ח עקיבא זינגר: לא, אין צורך להקים חברה כלכלית חדשה, זו פרוצדורה ארוכה ומסובכת. העירייה הרי ערבה לתשלום של החוב והוא לא יפריע. הוא יופיע בדו"חות, נכון, כגורם מעיק, אבל לא מעבר לזה.

מר יצחק רוכברגר: שאלות נוספות.

מר אורי לוי: יש לי כמה שאלות. שאלה אחרת, אתה אמרת בהתחלה שמדובר על פעילות חדשה ולא על פעילות ישנה. מה שהגדרת לפחות בתור הביזנס הראשון של החברה זה הנושא של השילוט, אבל בעצם זה הכנסות שאתה לוקח מהעירייה, שהיום העירייה מקבלת על שילוט ואנחנו רק צריכים בתוכנית העסקית הזאת, היינו צריכים להסתכל רק על הדלתא, רק על התוספת בהכנסות משילוט, ולא בכל ההכנסות משילוט. כי בעצם לקחנו את הכסף מהעירייה. לכן, יש פה איזושהי בעיה בצד של ההכנסות. מה עוד, שבצד של ההוצאות, כמו שאמר ברגור, לא יתכן שיתווספו פעילויות ולא יתווספו הוצאות. זאת אומרת, אם אתה נכנס עכשיו לשיווק של שטחים חדשים, אתה צריך תכנון לשטחים החדשים, אתה צריך הנדסה לזה, זה עולה כסף. אז או שלקחת מראש הרבה כסף להוצאות, או שצריך להוסיף עוד כסף. זה בנושא הפעילות הקיימת בנושא התזרים.

מר גיל גורדון: לנושא הפרסום, כשאנחנו מציגים מגוון נושאים שיטופלו ע"י החברה, מבחינת כל פרויקט לגופו, העירייה יכולה להגיע לכל

סוג של הסדר עם החברה ובאיזה שלב היא משנה את ההסדר בהתאם להתפתחות פעילות החברה, העירייה יכולה לתת לחברה גרייס ל-4 שנים עד שהיא תתייצב. כל ההתנהלות של העירייה למול החברה צריכה להיות מאוד הגיונית, כי בסך הכול זו זרוע ביצועית שלנו. באותה מידה אתה יכול פשוט לקלוט פה עובדים בתוך העירייה, כי צרכים קיימים, והם יעשו את העבודה אבל במגבלות העירוניות שיסרבלו ויקשו על השגת היעדים ביעילות. במצב זה תממן למעשה את המשכורות שלהם במלואן וכן הוצאות נוספות רק שהכל יבלע בתקציב הגדול של העירייה. לכן לדעתי, אפשר לעשות הסדר, לדוגמא, שב-4 השנים הראשונות מלוא הכנסות הפרסום נכנסות לחברה, ולאחר שהיא תתייצב היא מתחייבת להעביר לעירייה לפחות את הסכומים שהיו עד אז בערכם הריאלי.

מר אורי לוין: אבל זה לא בתוכנית. מה שאתה אומר עכשיו זה לא בתוכנית.

מר גיל גורדון: ב-5 השנים הראשונות שהתייחסנו אליהן, התייחסנו שמלוא ההכנסות נכנסות באמת לחברה.

מר אורי לוין: אז לקחת את הכסף לעירייה.

מר גיל גורדון: בשנים הראשונות צריך לייצב את החברה, לא תהיה ברירה. הרעיון הוא לתת לחברה בטווח הבינוני והארוך לטפל רק בנושאים שהיא תוכל למנף ולהביא הכנסות מעבר להכנסות שמקבלת העירייה היום.

מר אורי לוין: אין לי בעיה, אני רק אומר שמבחינת הצגת הדברים זה לא נכון.

מר גיל גורדון: זה נכון בטווח של ה-5 שנים הראשונות.

- מר אורי לוינ:** אבל זה לא היה בעבר. טוב, אני לא רוצה להתווכח.
- מר גיל גורדון:** אבל שוב, אני אומר, כל דבר כזה אתה יכול לעשות סוגי הסכמים שונים עד כמה החברה תיכנס לפיתוח או תהיה חברה קבלנית.
- מר אורי לוינ:** הכסף שמופיע בהכנסות החברה זה כסף שהוצאת מההכנסות של העירייה, אין מה לעשות.
- מר גיל גורדון:** בחלקו.
- מר אורי לוינ:** כולו, עד התוספת, עד השיפור.
- מר גיל גורדון:** אני אתן לך דוגמה. דיברנו על המרכז המסחרי ב-י.ל. פרץ למשל.
- מר אורי לוינ:** לא, אני מדבר רק על נושא הפרסום.
- מר גיל גורדון:** הפרסום כן. אמרתי לך, ב-5 השנים הראשונות אתה צודק.
- מר אורי לוינ:** נגרע מהעירייה.
- רו"ח עקיבא זינגר:** לגבי ההוצאות, שאכן ייכנסו פרויקטים, מה שהוצג זה הוצאות ההנהלה, שהן הקבועות, מתוך הנחה שאם הן יגדלו הן יגדלו בשוליים. ההכנסות מהפרויקטים, מכל העבודות, הוצגו בנטו, בניכוי הוצאות שיהיו כמובן לצורך הפיתוח.
- מר גיל גורדון:** אנחנו נותנים כיוון הרי, זו לא איזה תוכנית מפורטת.
- מר אורי לוינ:** בסדר, אני רק מעלה נקודות, שאנשים ישימו לב, זה הכל. אני בעד הקמת חברה, אני רק מעלה נקודות שאני מבקש שישמו לב אליהן. תשלום מיסים, זה נכון שאם יש הפסדים של 40 מיליון ₪ אולי זה משפיע על המיסים, אבל אם אנחנו מתעלמים מהם-

- מר גיל גורדון:** לא הבנתי, הפסדים במה?
- מר אורי לוי:** אני חוזר. תשלום מיסים של החברה.
- רו"ח עקיבא זינגר:** בתוכנית אני ציינתי שלא הייתה התייחסות למס, כי אני לא נכנס כרגע לתכנוני מס. מובן שאם העירייה מעבירה את זכותה לקבל את הכנסות הפרסום, לא נמהר לשלם מיסים, אולי רק על הקטע הקטן, ונרצה למשוך חזרה את הכספים לעירייה כהחזר.
- מר גיא קלנר:** יש הפסדים צבורים שאתה יכול להשתמש בהם כנכס מס?
- רו"ח עקיבא זינגר:** לא ראיתי את הדו"חות הכספיים של החברה, אני לא יודע אם יש הפסדים.
- מר גיל גורדון:** לא, הוא מדבר בפעילות העתידית אם יש.
- מר גיא קלנר:** אם צבור לי חוב של כמה שיש-
- רו"ח עקיבא זינגר:** זה חוב, זה לא הפסד. בוא נבדיל בין שני הדברים.
- מר גיא קלנר:** והחברה לא... מהפסדים שאפשר להשתמש בהם כנכס מס?
- רו"ח עקיבא זינגר:** לא, כי היא מכרה את המט"ש, במכירה כבר כיסתה את כל מה שהיה-
- מר יצחק רוכברגר:** חברה, אני מבקש, אני אתן לכם לשאול שאלות. הוא לא סיים.
- מר אורי לוי:** לגבי מיסים נתת תשובה? יפה, הלאה. לגבי הוצאות מימון של החברה הקיימת, זה גם על חשבון העירייה? זה גם כסף שהעירייה מכניסה לחברה?

רו"ח עקיבא זינגר: הוצאות המימון, אם העירייה תעביר כסף כהלוואה ובמקביל תקבל ריבית, העירייה סתם תשלם מס על הכנסות מריבית, כי ריבית שהעירייה מקבלת מחברה בת בבעלותה המלאה מחויבת במס. אפשר למשוך את זה לאחר מכן, כדמי ניהול מהעודפים שיצטברו בחברה.

מר אורי לוי: שאלה אחרונה שלי, איך פותחים אותה אני כבר רואה, איך אנחנו סוגרים אותה ביום מן הימים שנחליט שאנחנו לא רוצים אותה? יש אפשרות?

מר יצחק רוכברגר: בהחלטה של העירייה.

רו"ח עקיבא זינגר: זו כבר שאלה משפטית.

מר אורי לוי: אנחנו יכולים לסגור אותה.

מר יצחק רוכברגר: כן.

ד"ר יונה ברגור: אני בכל זאת רוצה להמשיך את הקו, בהמשך השאלה של אורי. דובר על הפרסום, עכשיו בואו נדבר על ההכנסות הענקיות של 160 מיליון ש"ח ארנונה. זה נגרע מהכנסות של העירייה, נכון?

מר גיל גורדון: לא, אני אמרתי שזה נכנס לעירייה. אני רק מראה. זה לא נגרע, אתה מקבל את ההכנסות האלה לקופת העירייה. החברה לא תקבל את הכסף הזה. אני מראה איזו תשואה תהיה לעירייה מהפעלת החברה. בדקנו האם ישנם פרויקטים בהיקפים משמעותיים, שמצדיקים הפעלה ומימון ראשוני של גוף מקצועי שיטפל בזה באופן ממוקד בפרויקטים אלה. הבדיקה העלתה פרויקטים בהיקפים מאוד משמעותיים אשר מצדיקים הפעלת החברה

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להבין מראש העירייה גם כן, אני גם כן לא מתנגד לחברה כלכלית, אני חושב שברוב הרשויות המקומיות שפועלות

בצורה... יש הצדקה לקיום חברה כלכלית. אבל בסופו של דבר אנחנו מדברים כאן על פעילות שאתה מציג אותה באמצעות שני אנשים.

מר גיל גורדון: ואאוטסורסינג.

ד"ר יונה ברגור: אאוטסורסינג גם העירייה יכולה לעשות. באמצעות שני אנשים אנחנו מרוויחים 160 מיליון ש"ח?

מר גיל גורדון: לא, אז לא הבנת.

ד"ר יונה ברגור: אני בכוונה מקצין את זה. זאת אומרת, בסך הכל אתם באים ואומרים ששני אנשים יוסיפו. אני הבנתי נכון, גיל, ואני כן נתפס למה שאתה אומר. ההכנסה האמיתית היא הקידום של הפרויקטים.

מר גיל גורדון: הבנת נכון.

ד"ר יונה ברגור: זאת אומרת, אם אתה מרוויח שנה אז הרווחת כסף.

רו"ח עקיבא זינגר: אמת.

ד"ר יונה ברגור: אז בואו נציג את הסכומים האלו ולא נציג את הסכומים הגלובליים האלו שנראים כאילו שרמת השרון מכפילה את ההכנסות שלה במשך 5 שנים. לא הגיוני בעיניי.

מר גיא קלנר: לא, הוא הציג הכנסות לעיר ברמת ארנונה והוא הציג הכנסות לחברה ברמת הכנסות והוצאות של חברה. זה שני דברים נפרדים.

ד"ר יונה ברגור: אתה מאמין שבעקבות החברה הכלכלית אנחנו נכפיל את הכנסות הארנונה ל-5 שנים?

מר גיא קלנר: רגע, אני אענה לך. אני מאמין שבאמצעות החברה הכלכלית קצב גידול ההכנסות של העיר יגדל ויקצר טווחים.

מר יצחק רוכברגר: חברה, זה לא דיון.

ד"ר יונה ברגור: אתה יודע לעשות את החשבון הכלכלי טוב מאוד, ויש תחשיב מאוד מובהק איך מחשבים קידום הכנסה של שנה או שנתיים, וזה ההכנסות האמיתיות שהחברה הזו תביא לעירייה.

מר גיל גורדון: את השקף הזה אתה זוכר? בא אורי לוי ואמר לי: החברה, הכול טוב ויפה, אבל בוא תראה לי למה אני כמשקיע חיצוני, מהשוק הפרטי, אני רואה איזה תוכנית עסקית, אני רוצה להשקיע בחברה. מה יוצא לי כבעל מניות? במקרה הזה אנחנו, העירייה, בעלי המניות במאה אחוז, בוא תראה לי מה יוצא. אז באתי והצגתי תוכנית אשר תאפשר לקצר טווחים ומספיק שנקדים בשנה אחת את ביצוע התוכניות האלה בעקבות אותו צוות שיהיה ממוקד בפרויקטים שנגדיר לו ובסיוע אוטוסורסינג, זה אומר הכנסה מארנונה שאחרת לא הייתה לעירייה, של 160 מיליון ש"ח באותה שנה. למה לא?

ד"ר יונה ברגור: 160 מיליון ש"ח, שזה נניח 4% או 5%.

מר גיל גורדון: לעירייה תהיה הכנסה שאחרת לא תמומש של – 160 מיליון ש"ח.

ד"ר יונה ברגור: זה לא 160 מיליון ש"ח.

מר גיל גורדון: למה לא?

ד"ר יונה ברגור: בחיידך. רגע, בואו לא נתווכח על זה.

מר גיל גורדון: אתה מבין מה שאני אומר? יש לך לשנה, כאשר נגיע לסוף הדרך, מלוא הפיתוח בשני אזורי התעשייה, ובוא נגיד מספיק אחד, שהוא רוב הכסף, 77%, מספיק שאת זה תקדם בשנה אחת, הכנסה בשנה זה 160 מיליון ש"ח ארנונה אשר יותירו בקופת החברה לאחר ההוצאות מספר מיליוני ש"ח רווח.

- ד"ר יונה ברגור:** זה הכנסה, אבל זה לא רווח.
- מר גיל גורדון:** זה רווח נטו.
- ד"ר יונה ברגור:** לא. היית מקבל את זה בשנה הבאה.
- מר גיל גורדון:** אבל בשנה הבאה כבר אין לך את השנה הזו. אתה לא מבין. יש לך שנה X, יש לך שנה X מינוס 1. בשנה X מינוס 1, אם אתה תלך בדרך הקיימת, יהיו לך הכנסות באזורי התעסוקה אפס. אם תלך בשיטה של הפעלת החברה הכלכלית יש לך עוד 160 מיליון ש"ח הכנסות.
- ד"ר יונה ברגור:** אני לא מקבל את זה, אבל בוא לא נדבר על זה. שאלה אחרונה, וכאן אני מדבר שוב קצת במונחים, מה שמוצג כאן כחברה הכלכלית היא מהווה בעצם קבלן ביצוע של העירייה.
- מר גיל גורדון:** זרוע ביצועית.
- ד"ר יונה ברגור:** היא לא יזמית, אין בה שום פעילות יזמית.
- מר גיל גורדון:** למה לא?
- ד"ר יונה ברגור:** כל מה שהיא עושה, היא בונה עבור העירייה.
- מר גיל גורדון:** אבל הצגתי לך בראשון לציון.
- מר יצחק רוכברגר:** יונה, תעשה לי טובה. פתאום נהיה ריב מכלום ואין ריב.
- ד"ר יונה ברגור:** אז אני רק שואל את השאלה הזאת. אני מאוד הייתי רוצה לראות, בין אם זה בישיבה הזאת, בין אם זה בישיבת המועצה, בין אם זה בתהליך האישור שאנחנו עוד לא אישרנו את זה, או בדירקטוריון או משהו כזה, לחשוב במונחים של יזמות מעבר לזה שהחברה הזו תהיה קבלן

ביצוע. כרגע מה שהיא עושה, היא מקימה מה שהעירייה יכלה לעשות אם העירייה הייתה מגייסת שני אנשים פה.

מר יצחק רוכברגר: לא נכון.

ד"ר יונה ברגור: אם העירייה היתה מגייסת שני אנשי מקצוע טובים או שלושה אנשי מקצוע טובים, היתה יכולה גם לעשות אותו דבר.

מר יצחק רוכברגר: לא נכון, ואני אסביר. זה נכון מה שאתה אומר, החברה היא גם זרוע ביצוע של העירייה הופכת להיות, והיא חייבת להיות גם יזמית. יש יזמויות שהחברה תפתח ויש גם פה בתוך הנושא הזה, אולי לא חידדתם, אז תגיד אתה מה הנושאים שיכולים להיות ביזמות.

מר גיל גורדון: אני ציינתי לדוגמה, בראשון לציון רכשו קרקע וביצעו את כל הפעולה היזמית, השביחו את הקרקע ועשו רווח יזמי לקופת החברה.

מר יונה ברגור: במקרה הזה אתה צודק-

מר יצחק רוכברגר: היא חייבת להיות יזמית גם, בוודאי. והיא תהיה יזמית.

מר גיל גורדון: אני הצעתי פרויקטים שבמסגרתם יפותחו מרכזים מסחריים אשר נמצאים בבעלות העירייה שנים רבות ולא פיתחו אותם. אז אתה צודק, בואו נעשה את זה באופן מסודר, מבוקר ומקצועי בחברה כלכלית.

מר טל עזגד: יש פה איזה אי הבנה בסיסית אולי. החברה הכלכלית לא הופכת להיות עירייה מס' 2 או עירייה ב' והמנכ"ל שלה לא הופך להיות ראש העיר השני. החברה הכלכלית, תפקידה, כמו שאתה אומר, ברגע שהחברה הכלכלית תיזום פרויקטים טובים ואיכותיים יש לה דירקטוריון ויש

מעל הדירקטוריון מליאה והדברים האלה יבואו, כמובן, בהיררכיה הזאת לכולנו. יש פה איזה מין פחד כזה שהחברה הכלכלית-

מר יצחק רוכברגר: אין פחד, הוא לא נגד.

מר טל עזגד: אני לא אמרתי על יונה, אני אומר באופן כללי, שלא תהיה תחושה. אז אם כולם בעד אז בואו נצביע ונלך לכדורסל.

מר יצחק רוכברגר: אני אגיד יותר מזה. נמצאת פה המהנדסת, יצא לי לדבר איתה, שאלתי אותה: מה עמדתך לגבי התפיסה של החייאת החברה הכלכלית? תגידי משפט לגבי נפח העבודות, היזמויות וכו'.

אדר' טלי שמחה אליקים: העיתוי בעצם של הקמת החברה עכשיו הוא עיתוי ממש קריטי, כי בשנה-שנתיים האחרונות אישרנו נפחים של היתרים שהם אדירים ובעצם הם עכשיו כבר זמינים לביצוע. הנפחים האלה הם נפחים שהעירייה בעצמה אין לה שום אפשרות להשתלט עליהם מבחינת הכמויות של העבודה. בנינו את כל תוכניות המתאר בכמה שכבות, שאת כל המערכות של התשתיות והכבישים והכל אנחנו כבר יכולים מחר להתחיל לבצע. זאת אומרת, זה גם ישביח את הנכסים שעומדים אחר כך בתוכניות מפורטות לקרום עור וגידים בהמשך לתוכניות המתאר-

מר עידן למדן: את אומרת שהכל מוכן, מה מונע אותנו היום מלהכניס לשם קבלנים לשטח? היום, אנחנו, את, מחלקת ההנדסה, עם ולדימיר. אני שואל, אם הכל מוכן, מה היום מונע ממך מלהוציא את זה לקבלן?

מר יצחק רוכברגר: אני אענה לך. לא פשוט. אני אסביר לך. קצב התקדמות העבודות פה, שיכל להיות נגיד אתמול, הוא יהיה בעוד 3 ימים. אני מדבר איתך במימדים של זה. זה קשה מאוד, נפחי העבודה הם גדולים,

הולכים להיות גדולים, העירייה אינה מסוגלת. ואנחנו רוצים להספיק ולעשות מהר ולעבוד טוב.

ד"ר יונה ברגור: אתה רוצה להגיד לי ששני אנשים שיושבים מחוץ לעירייה, הם יעשו את המהפך?

מר יצחק רוכברגר: כן.

מר גיל גורדון: בראשון לציון 6 אנשים עושים את זה. ראשון לציון פי כמה יותר גדולה, 6 אנשים. זה גוף מטה שמפעיל גורמים.

ד"ר יונה ברגור: אבל גם העירייה יכולה להפעיל.

מר יצחק רוכברגר: לא יכולה. אתה רוצה בכוח? אתה רוצה העירייה? בסדר, בואו נראה מתי יד לבנים יהיה ומתי כל זה יהיה.

מר שרגא קירשנר: החברה הכלכלית נועדה למקסם רווח, חברה ציבורית נועדה לנהל את ענייני הציבור. יש הבדל ביניהן. עכשיו, מה עושה חברה כלכלית של גוף ציבורי? אנחנו גוף ציבורי. מה היא עושה? היא לוקחת את הנכסים שלנו וממקסמת את תהליכי הרווח שלהם באמצעות ניהול תכנון, ניהול ביצוע וייזום פעולות שהעירייה מעוניינת במדיניות לפתח. זה הכל. היא עושה את זה בעיקר באאוטסורסינג, היא עושה את זה עבור דמי ניהול. הרווחים בדרך כלל הולכים לעירייה. נתנו לנו דוגמה של עירייה כמו ראשון לציון, שגם עשתה פעולות יזמיות אמיתיות ופעולות פיתוח, ואכן השבוע בדיוק התפטר ראש החברה הכלכלית כי הגיע לקונפליקט עם ראש עיר חדש. כי הוא החזיק במשאבים של הכסף, הוא החזיק את הכסף והשני החזיק את העיר. ובאמת הקונפליקט הזה, אם ייווצר יותר מדי רווח באמת ייווצר, תהיה עם זה בעיה. אבל בגדול זה כל הסיפור. הסיפור הוא לעשות דמי ניהול כדי להשגיח באמצעות איזון ניהול תכנון שיווק וניהול ביצוע, ושם לדעתי כדאי לנו לעצור בגלל הגודל של העיר.

מר גיא קלנר: אני רוצה להגיד כמה משפטים קצרים וזה יענה גם קצת להקשר של יונה. אני ניהלתי חברה כלכלית של גוף ציבורי, אמנם לא של עירייה אלא של אוניברסיטאות, אותו רצינול קיים בכל האורגנים הציבוריים – אוניברסיטאות, רשויות מקומיות, ממשלה, משרדים ממשלתיים וכיוצא בזה. יש היגיון רב בלהפעיל זרוע כלכלית מהסיבה הפשוטה שהמבנה הוא בעצם מייצר את התוצאה. כלומר, ברגע שהמבנה הוא חברה שיש לה אוריינטציה של חברה כלכלית שמוכוונת למטרות פעילות ורווח, זה גוזר התנהלות אחרת, לא יעזור בית דין. אתה יכול להעלות פנייה איך זה יכול להיות ש-2, 3, 4 אנשים יתנו ווליום עבודה ותוצרים טובים יותר מגוף ציבורי. דה פקטו זה מה שקורה. כי הגוף הציבורי עסוק בצרכי הציבור והגוף הציבורי עסוק באלף ואחת פעילויות יומיומיות אחרות, שלא מאפשרות לו להתעסק ולהיות ממוקד בדיוק באותה פעילות שחברה כלכלית יכולה לתת בה ערך מוסף. זה דבר ראשון.

דבר שני, בכל זאת יש פה שני צירים. יש פה ציר ההכנסות של החברה הכלכלית גופא, ויש פה את ציר ההכנסות שאותה זרוע תקדים לעירייה. אם אנחנו היום בשנת 2010 והעירייה תמשיך להתנהל כפי שהיא מתנהלת, לצורך העניין, אל תתפסו אותי במספרים, ב-2015 היא תכניס את אותם 213 מיליון ש"ח מארנונה. אומר הגזבר: אם עכשיו נקים את החברה הכלכלית, עזוב את ההכנסות של החברה הכלכלית, באמצעות החברה הכלכלית במקום 2015 זה יהיה 2014. כלומר, קיבלת שנה בונוס 200 מיליון ש"ח ארנונה בגין קידום הפרויקטים והחלת הארנונה וההכנסות בגינם.

ד"ר יונה ברגור: לא קיבלת 214 מיליון ש"ח חדש.

מר גיא קלנר: היה לך גם הוצאות מסוימות, אבל ההכנסה היא הכנסה.

ד"ר יונה ברגור: הרווח של ה-215 מיליון ש"ח האלו, הוא במשמעות של הלוואה בבנק של 5% ל-215.

מר גיל גורדון: לא, יונה, אתה מבלבל.

ד"ר יונה ברגור: זה הרווח המעשי. זה הרווח.

מר גיל גורדון: אתה מבלבל בין היטלים לבין ארנונה. היטל זה סכום חד פעמי, אבל זה ארנונה, שמשולמת מידי חודש. כלומר, אתה מקבל שנה אחת יותר. אתה מקבל בונוס שנה, אתה מבין? זה מלוא הכסף.

מר גיא קלנר: הדבר היחיד שצריך לשים לב, קודם כל אני בעד הקמה של חברה כלכלית, והדבר שצריך לראות באמת איך לנהל אותה נכון וצריך להיזהר רק מדבר אחד, שהגולם לא יקום על יוצרו. יש מקומות שבהם החברות הכלכליות, הזנב התחיל לקשקש בכלב ולא ידעו איך להשתלט עליהן, ויש ריבים בין ראשי ערים למנכ"לים וכו'. צריך מראש להגדיר את גבולות הגזרה ומנדט הפעולה של החברה, ואם זה ככה זה רק יכול להביא תועלת.

מר אבי גרובר: אני חושב שמה שהתחדד בדיון פה, ואני פשוט לא רוצה לחזור, זה שהחברה הכלכלית היא בסך הכל אמצעי שבאמצעותו אנחנו רוצים לקחת את הנכסים ואת הכלים שיש לעירייה, אנחנו רוצים לנהל אותו בצורה יותר טובה ממה שאנחנו מאמינים שכרגע, לאור האמצעים ולאור מה שיש בעירייה, איך שזה מתנהל כרגע. אנחנו לכן מאמינים שאם נמשיך במתכונת הקיימת אז פרויקט מסוים יקום ב-2015 ואם נקים חברה כלכלית זה יכול לקרות אפילו לפעמים הרבה יותר משנה. אתה יודע, אם מתיישבים על משהו ומנהלים אותו, דברים יכולים להתקדם משמעותית. כי סך הכל אם אנחנו מסתכלים על כל התוכנית, אז מדובר פה על תוכניות הפיתוח שאנחנו שומעים אותן כל הזמן, זה אזורים שממילא יפותחו, כך או אחרת, ואנחנו מדברים פה שדרך האמצעים האלה אנחנו יכולים לקדם אותם. אני הסתכלתי

פה על פרויקטים שכאילו החברה הזו תנהל בשנים הראשונות, הרי גם הם מתנהלים, כרגע יש פונקציה בעירייה שמנהלת אותם. אז אם לוקחים את זה בתור החברה הכלכלית היא אמצעי לבצע את כל הדברים האלה, אז למעשה אנחנו יורדים לשורה התחתונה של מי ההנהלה של החברה הזאת. זו השאלה פה. ואיך אנחנו יכולים לבקר את מה שקורה שם. אני קצת בדקתי על החברה הכלכלית אחורה, מ-95' עד 2002, שזה 7 שנים, היו 5 מנכ"לים לחברה הכלכלית. אחד מהם היה אמנם לחודשיים. היו פה תכלס 4 מנכ"לים שבאו לחברה הכלכלית. כל אחד הצליח לעבוד שנה-שנה וחצי, חוץ מאחד שעבד כמעט 3 שנים. כמעט כולם היו מינויים פוליטיים, כל אחד כזה אחרי שנה עבודה לרוב קיבל בין 3 ל-6 חודשי הסתגלות, עוד כל מיני הפרשות אחרות, חלק מהם אחרי שהם עבדו בחברה הכלכלית, אחד מהם הפך להיות מנכ"ל עירייה, למרות זאת שביום א' הוא היה מנכ"ל חברה כלכלית וביום ב' מנכ"ל עירייה קיבל 6 חודשי הסתגלות וכל מיני כאלה. אני חושב שמה שקריטי פה, ואני יודע שמבחינתי זה די ההבדל בין להצביע בעד ונגד, זה שהמנכ"ל של החברה הכלכלית ימונה במכרז חיצוני, שבו כל אחד יוכל להגיש מועמדות. יש לעירייה ועדת מינוי בכירים שבוחנת את המינויים, אני חושב שהיא עשתה עבודה טובה בגזבר. זו למעשה שאלה איך ייבחר המנכ"ל של החברה הכלכלית.

מר אורי לוי: אני רוצה להוסיף עוד שאלה. האם אפשר לתגמל

את המנכ"ל לפי ביצועי החברה? אין דבר כזה?

רו"ח עקיבא זינגר: מנכ"ל משרד הפנים לא מכיר...

מר אורי לוי: אז זה לא כלכלי. זו לא חברה כלכלית, זו חברה לא

כלכלית.

מר אבי גרובר: יש לי עוד שאלה. הרבה פעמים חברה שמקימה חברה בת, אחת הסיבות שהיא מקימה את אותה חברת בת והיא מכניסה לתוך אותה חברה פעילות, זה כדי ללכת להליך של גיוס הון. למשל, איגו"ח של פרויקטים, ואז אתה יכול לממן את ההקמה של הפרויקטים דרך איגו"ח שכזה מכספי ציבור וזה מוריד כסף מהעירייה. חברה כזאת יכולה לעשות את זה?

רו"ח עקיבא זינגר: בהחלט.

עו"ד מיכה בלוס: גם עירייה יכולה. עירייה גם גייסה כסף בבורסה, אבל זה לא...

מר אבי גרובר: אני חושב שציבור שבא לגייס ואתה מבודד לו פרויקטים, הוא לא נכנס על כל העירייה, על הסיכון איפשהו של העירייה. אלא יש פרויקטים מסוימים שאתה מאג"ח בשבילו. זה קצת נותן יותר ודאות לגופים ממוסדים. זה יתרון גדול, אני שואל אם משפטית זה ניתן.

מר גיל גורדון: במקרה אני ועקיבא היינו בצוות ההקמה של תאגיד המים והביוב בראשון לציון, מניב, ובסמוך מאוד להקמה עשינו איגו"ח לגופים ממלכתיים וציבוריים, גייסנו 84 מיליון ₪, ובפועל אם תשאל אותי זו הייתה חוויה נהדרת, אבל באותה מידה יכולנו ללכת לבנק לקבל הלוואה בריבית די דומה. אז אם תשאל אותי, יותר פשוט לקחת הלוואה.

מר אבי גרובר: אבל זה ניתן.

מר גיל גורדון: כן.

מר יצחק רוכברגר: חברים, כרגע אין מנכ"ל, אין מועמד. יהיה פרסום, לכשאנחנו נבחר את הדירקטוריון, נשלים את הדירקטוריון בישיבה הבאה-

מר עידן למדן: איך נבחר דירקטוריון? עפ"י תקנון החברה איך הוא נבחר היום?

מר יצחק רוכברגר: דקה, אני אענה לך אחרי זה, תן לענות לו קודם כל. לכשיוקם הדירקטוריון, יושלם הדירקטוריון, עפ"י הוראות משרד הפנים צריך להיות פרסום רחב לציבור עפ"י כללים ברורים, ניתן לעשות את זה בדיוק כמו שאתה בוחר גזבר, מהנדס, יועץ משפטי, פתוח לחלוטין עפ"י הוראות ברורות של שכר, דרך הבחירה, אם צריך להביא את זה אחר כך לאישור של האסיפה הכללית, עירייה, צריך להביא את זה. יהיה פרסום וייתן לציבור הרחב בכל מדינת ישראל להציע, כל אחד יציע את המועמדות שלו.

מר אבי גרובר: זה ייעשה כמו מינוי הבכירים בעירייה.

מר יצחק רוכברגר: ממש אותו דבר.

מר אבי גרובר: זה לא היה.

מר יצחק רוכברגר: פעם זה לא היה, הוא צודק.

מר גיל גורדון: המינויים שאני דיברתי עליהם, פשוט לקחו מישהו בלי מכרז, בלי כלום, 'אתה מנכ"ל חברה'. ואחרי שנה הוא הלך.

מר יצחק רוכברגר: אני חושב אפילו, נעשו שינויים, גם משרד הפנים קבע-

מר עידן למדן: הקריטריונים הם עפ"י משרד הפנים?

מר יצחק רוכברגר: הקריטריונים ורמת השכר נקבעת ע"י משרד הפנים. נשאלה פה שאלה טובה. יש כללים ברורים לדבר הזה, אין פה אפשרות לשחק, זה אותו דבר בדיוק כמו שאתה בוחר בכירים. אני חושב אפילו, אני לא בטוח, שמשרד הפנים גם צריך לאשר את זה, בדיוק כמו שזה נעשה במקרים שלכם, ולהביא את זה למועצה. פה המשחק הוא מאוד שקוף. צריך לחשוב אחר כך

במסגרת דירקטוריון איך עושים את זה, או ועדת איתור או בחינות אחר כך, כל מה שצריך עפ"י הכללים אחד לאחד.

מר עידן למדן: יש לי כמה שאלות. באופן עקרוני אני מצטרף להרבה דברים שאנשים אמרו פה. אבל עדיין לא ברור לי כמה שאלות, והן בכל זאת אקוטיות. אחת, אותה שאלה לגבי עניין של המנכ"ל ולגבי עניין הדירקטוריון. הדירקטוריון, אני יודע איך הוא בנוי בעיריית תל אביב.

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר. יש קביעה של מסמרות עפ"י הוראות משרד הפנים מי יכול להיבחר, או רשם החברות, העמותות, איך זה נקרא שם. יש קריטריונים ברורים שמדברים על מי צריך להיות. אני אומר לכם עכשיו, הלוואי והיה אפשר שאני לא אהיה בחברה הכלכלית. אני לא רוצה להיות, אין לי זמן לזה, הייתי סומך על אחרים שיהיו. אבל החוק מחייב אותי להיות יו"ר החברה הכלכלית. מחר אני מוכן, אם יגידו לי שיש בחוק אפשרות שלא, אני מוותר על תפקידי, נותן למישהו אחר.

מר עידן למדן: אני סבור שלא.

מר יצחק רוכברגר: אני אומר לך מה אני מרגיש. אני עמוס.

מר עידן למדן: יו"ר אסיפת המניות.

מר יצחק רוכברגר: לא משנה, הייתי נותן למישהו אחר. ישנם כללים ברורים מי, ישנם כללים כמה נציגי ציבור, כמה אנשים מקצועיים וכמה אנשים פוליטיים בתוך העניין הזה. יש ממש הרכב ברור לדבר הזה וכמה אנשים צריכים להיות ועל זה אנחנו נעבוד. עכשיו יש שינויים, כי יש כאלה שעזבו ולא נמצאים ואנחנו רוצים לחדש, אחד מתפטר. לפי זה אנחנו נעשה את ההרכב.

מר עידן למדן: אני עדיין לא הבנתי פה, וכך אני רוצה לחדד את הזה, את העניין של חובות החברה הקיימת. מה המשמעויות של זה היום בהנחה שאנחנו מפעילים את הדברים? אני לא מבין, עקיבא, איך זה משפיע. אתה לחלוטין לא התייחסת לזה.

מר יצחק רוכברגר: הוא התייחס, הוא אמר לך, רק ברישום.

מר אורן ברעוז: העירייה לקחה עליה את החוב בכל מקרה. זה כאילו איננו, העירייה משלמת את זה.

מר עידן למדן: לכן אני עדיין רוצה להבין, וזה העלית אתה גיל, מדוע לא להקים חברה עירונית חדשה, להשאיר את החברה הקיימת קיימת.

מר יצחק רוכברגר: הוא ענה על זה.

מר עידן למדן: הוא אמר זה לוקח זמן.

מר הרצל נחום: אם העירייה לא היתה מחויבת על החוב הזה, אז יכול להיות שיש משהו במה שאתה אומר. אבל היות והעירייה מחויבת בלאו הכי על החוב הזה והיא תהיה מחויבת לזה, אין לך יכולת לברוח מהחוב הזה. לכן החברה הקיימת, תמשיך איתה, כי אתה מחויב על החוב.

מר גיא קלנר: אתה לא נמלט ממנו. זה גם משהו טכני.

מר הרצל נחום: אם היה פה חשש שכאילו תהיה הכנסה לחברה ויהיה אפשר לעקל את ההכנסה לטובת החוב, אז אתה צודק. אבל אין פה מקלט בכלל.

מר יצחק רוכברגר: לישיבה הבאה תביא את הנתון הזה, כמה חוב נשאר, בלי שום קשר.

מר עידן למדן: עוד שאלה. למיטב ידיעתי וכמי שהיה דירקטור בחברה עירונית ומכיר כל מיני חברות עירוניות בעיקר, אז יש לי פה עדיין

שאלה בעניין של ההשפעה למול העירייה. זאת אומרת, יש פה את העניין שנוצרות תמיד כפילויות. החששות שאבי העלה הם חששות שתמיד קיימים ואנחנו רואים אותם לפעמים, גם החששות שהעלה גיא. נוצרות פה כפילויות של תפקידים ובעלי תפקידים, איך אנחנו משפיעים או נמנעים מזה? במיוחד כשאנחנו, לפחות בשלב הראשון, גורעים מהכנסות העירייה? אני יודע, ואני עוד לא הבנתי פה, אני יודע שאצלנו בעיריית תל אביב, כשאני הייתי עובד, לא היו מזרימים כספים, אלא היו מזרימים פרויקטים. זאת אומרת, העירייה היתה לוקחת כל מיני פרויקטים שמוגדרים בתב"רים, חלק היה נשאר בעירייה וחלק היה זורם לחברות העירוניות כדי שלא יהיה מצב שבו באמת צריך להזרים את הכסף. השאלה היא, אתה נכון לרגע זה, למעט העניין של ה-500,000 ש פרסום, אתה לא הראית, אתה אומר אנחנו נשלים את הכסף הזה לפחות בשנתיים-שלוש הראשונות. זה אתה אמרת.

מר גיל גורדון: קראת את התוכנית העסקית? בתוכנית פירטנו שיש עוד הכנסות נוספות, בחלקן מה שאמרת כרגע, מניהול פרויקטים, מפיתוח של אזורים.

מר עידן למדן: איך הדברים האלה משפיעים לנו על הכנסות העירייה מתב"רים ועל העובדים שלנו, אני לא רואה את היחס הזה, גיל. אני רואה מה עקיבא אמר לי על החברה, אני לא רואה מה אתה אומר לי אחרי שגרעתי את זה, ואתה גזבר העירייה, אחרי שגרעתי את זה מתקציב העירייה. ו/או אני צריך להשלים בכסף ולא בפרויקטים.

מר גיל גורדון: בתב"רים יש לך הוצאות, לא הכנסות. אז מה שאנחנו אומרים, אנחנו ניתן לאותה חברה שתנהל את זה, יהיו לה דמי ניהול, אז זה חלק מההכנסות. לפי מה שבנינו כרגע, היקפי הפרויקטים, עשינו בדיקה ראשונית, זה יהיה משהו בסביבות 5 מיליון ש"ח לשנה, אפשר אולי

להגביר את הכמויות, אבל בהנחה שמדובר על 5 מיליון ש"ח, אז גזרנו מזה את ההכנסות, ראינו שבהדרגה צריך עדיין להוסיף כספים מתוך העירייה, אבל בהדרגה היקף הפרויקטים הולך וגדל עד שהכנסותיהם מכסות את ההוצאות. ניתן לפעול בהתאם להצעתך ולהעביר לחברה הרבה יותר עבודה ופרויקטים, אבל לדעתי, צריך לבדוק, לראות שבאמת החברה עובדת נכון, שהיא נכנסת לתלם בניהול נכון ויעיל, ולא בבת אחת להפיל עליהם, היקפי עבודות גדולים שיכשילו אותם.

ד"ר יונה ברגור: תסביר לי בבקשה, הסבר, לא פרובוקטיבית, איך 5 מיליון ש"ח יש הכנסות כשהתב"רים שאנחנו אישרנו-

מר גיל גורדון: לא הכנסות, עלות הפרויקטים. זה 300,000 ש"ח, 6% מזה זה הכנסות.

ד"ר יונה ברגור: רגע, כשהתב"רים שאנחנו אישרנו היו 60-70 מיליון ש"ח, אתה אומר על ה-70 מיליון ש"ח האלו החברה מקבלת 6%?

מר גיל גורדון: לא. אני מעביר להם מהפרויקטים בהיקף של 5 מיליון ש"ח, מתוך זה מקבל 6%, שזה 300,000 ש"ח. הכנסה של חברה כלכלית בשנה.

ד"ר יונה ברגור: בשנה הראשונה.

מר עידן למדן: ואיך זה משפיע עליך כעירייה?

מר גיל גורדון: זו הוצאה שהייתי מוציא אותה אחרת למישהו, גורם חיצוני.

ד"ר יונה ברגור: זה ממש לא ברור. לא שלא ברור, זה לא נכון.

מר שרגא קירשנר: אם החברה מנהלת את הפרויקט היא לא יכולה לקחת את הכסף, אך ורק את דמי הניהול.

- ד"ר יונה ברגור:** אז היא מכניסה 300,000 ₪.
- מר שרגא קירשנר:** מה שעידן ביקש זה שהיקפי הפרויקטים יהיו כאלה שהחברה תחזיק את עצמה. עונה לו גיל שהוא לא רוצה להעיז לעשות את זה כבר על ההתחלה, כי הוא רוצה לבדוק את זה בזהירות. זו התשובה. בגדול, לא נבחרה חברה כלכלית, לא ישב דירקטוריון, לא הצביעו על פרויקטים. אנחנו אפילו לא יודעים מה התקנון. אנחנו צריכים לאשר את הכיוון.
- מר הרצל נחום:** אסיפת בעלי המניות צריכה לאשר את המדיניות.
- מר יצחק רוכברגר:** בוודאי, אני יודע. הוא הציג רק דברים כלליים.
- ד"ר יונה ברגור:** לפי הבנתי, הציגו בפנינו תוכנית עסקית לא מלאה.
- מר יצחק רוכברגר:** יכול להיות. נכון.
- ד"ר יונה ברגור:** הכוונה היתה להציג תוכנית עסקית. אם היא לא מלאה, אנחנו נבקש להחזיר אותה אחר כך.
- מר יצחק רוכברגר:** לא.
- מר שרגא קירשנר:** היא פוטנציאלית, כי לא הראו לך תוכנית.
- ד"ר יונה ברגור:** לא נכון, הוא אמר שזו תוכנית עסקית. אתה המצאת את המילה הזאת.
- מר הרצל נחום:** אני יכול להוסיף פה עכשיו רשימה של תוכניות יזמיות, שזה לא נכנס לפה.
- מר גיל גורדון:** תשמע מהסביבה. חברה יחסית צעירה בהרצלייה של 8 שנים, תראה איך בנו אותה, בוא תשמע.
- מר יצחק רוכברגר:** אתם הולכים לכיוונים שהם לא מדויקים. זאת לא התוכנית אורים ותומים, זה פוטנציאל עסקי שמציגים אותו כאן וממנו אפשר

לקחת יותר ולקחת פחות. אפשר לעשות יותר ואפשר ליזום גם, וצריך גם ליזום. זה פוטנציאל עסקי שמוצג כאן. הרי ממילא כשיצטרכו להעביר פרויקטים לחברה זה חייב להגיע לכאן ומפה אנחנו נעביר את הפרויקטים. זה לא הולך ככה באוויר. והדרך עוד ארוכה. אפשר להכניס כאן עוד פרויקטים, זו לא הבעיה. מה שצריך כרגע, לאחר ששמענו בגדול את הדברים, ואני אומר עוד פעם, זה כמו שאמר שרגא, זה פוטנציאל עסקי שאנחנו צריכים להרחיב אותו, אפילו אם אפשר להגדיל אותו זה בסדר, לאשר את הפעלת החברה, להביא לישיבה הבאה את ההרכב המעודכן של הדירקטוריון, לאחר מכן יתכנס הדירקטוריון, לאחר שהוא יאושר ע"י ועדת שפניץ, ואז נצטרך בחברה לעשות, יש תקנון. ישנו תקנון, החברה היא לא חברה חדשה, ולכן מה שייעשה לאחר מכן, העירייה תבוא בנעליה כאסיפה הכללית ותיתן לחברה הכלכלית, גם לא, הדירקטוריון של החברה הכלכלית יבקש לעשות מכרז ויתקיים מכרז עפ"י אמות המידה כמו שדיברנו. הדרך עוד ארוכה. ואחר כך יחילו לצקת תוכן לתוך החברה.

מר עידן למדן: עכשיו זה עושה יותר סדר, גם זה די ברור שזה פוטנציאל עסקי כי זו באמת לא תוכנית עסקית כפי שהדברים. אבל האם אנחנו יכולים לבקש את התוכנית העסקית הזאת להביא אותה מפורטת לעוד שתי ישיבות, לדירקטוריון לפחות לכשיתמנה, כדי, עוד פעם, לפני שאנחנו מוצאים את עצמנו עם עוד חובות ועם עוד דברים שאנחנו יכולים להגיע עם החברה הכלכלית כדי שהיא באמת תתנהל כמו שצריך ובאמת מוביל אותה לדרך חדשה, להגיע למצב שאנחנו מתחילים להפעיל אותה פיזית.

מר אורי לוין: אנחנו מאשרים רק את הצד של ההוצאות של החברה הכלכלית. אני לא צוחק ואני לא ציני. את הצד של ההכנסות אנחנו לא יכולים לאשר, כי הן לא קיימות והן לא ברורות ואני לא יודע אם נחליט כן לעשות את השילוט או לא לעשות שילוט, זה עוד לא ברור. אנחנו רק

מחליטים להשקיע את ההוצאות של החברה, שזה 1.5 מיליון ₪, אני מקווה שזה רק 1.5 מיליון ₪ כי זה לא סוף העולם. אנחנו משקיעים בחברה חדשה, זה מה שאנחנו מחליטים להשקיע. מה החברה הזאת יודעת לעשות, אתה לא תקבל את זה בישיבה הבאה, אתה לא תדע. זה ייקח חצי שנה.

ד"ר יונה ברגור: אורי, אני מקבל את מה שאתה אומר.

מר אורי לוי: זה ייקח לפחות חצי שנה עד שהמנכ"ל החדש שימונה ע"י הדירקטוריון החדש יציע תוכנית עסקית, התוכנית העסקית הזאת תחזור לפה ואנחנו נאשר או לא נאשר.

מר יצחק רוכברגר: בדיוק.

ד"ר יונה ברגור: מקובל עליי, מלבד דבר אחד. אני רוצה לשאול האם התוכנית הזו שאנחנו מדברים עליה, שאתה דיברת עליה, צריכה להיות מוגדרת ע"י הדירקטוריון לפני מינוי המנכ"ל או אחרי מינוי המנכ"ל?

מר יצחק רוכברגר: אחרי.

ד"ר יונה ברגור: לדעתי אפשר לחשוב שאחרי שהדירקטוריון יתמנה הם יכינו תוכנית מסודרת שתבוא לאישור המועצה.

מר יצחק רוכברגר: לא חייב. אנחנו נחליט.

ד"ר יונה ברגור: זאת הצעה שלי.

מר יצחק רוכברגר: נחליט בדירקטוריון.

מר שרגא קירשנר: דירקטוריון צריך לעשות שני דברים – לראות אם התקנון רלוונטי ולעבד אותו, ודבר שני למנות-

מר עידן למדן: דירקטוריון לא רואה אם תקנון רלוונטי או לא.

מר הרצל נחום: הנוהל של חברה כזאת עובד ככה שדירקטוריון קובע את המדיניות והדרג המקצועי הניהולי מבצע, מכין את התוכניות. הדירקטוריון יחליט שהוא הולך על א', ב', ג' כמדיניות, המנכ"ל עם הצוות שלו יכין את התוכניות העסקיות המפורטות.

ד"ר יונה ברגור: אין לי בעיה עם זה, אני רק טוען שהדירקטוריון יגדיר בצורה יותר מובהקת את התוכנית וישפיע על בחירת המנכ"ל. זאת הנקודה.

מר יצחק רוכברגר: כן, קיבלת. חבר'ה, רגע.

מר אבי גרובר: אני לא בטוח שזה נכון. כשאתה מביא מנכ"ל שהוא מישו מקצועי, שאתה רוצה באמת להביא מישהו איכותי-

מר יצחק רוכברגר: אנחנו לא מחליטים על זה עכשיו.

מר אבי גרובר: שנייה, למה שהוא אמר. להגיד שקודם הדירקטוריון, הסדר הזה הוא לא בהכרח נכון.

מר יצחק רוכברגר: אבל תקשיב מה הוא אמר. חברים.

מר אבי גרובר: איציק, תן לי לגמור משפט.

מר יצחק רוכברגר: אתם נהנים פה לייצר מילים? מה הוא אמר? הוא העלה רעיון שאומר דבר כזה: האם ניתן במסגרת הדירקטוריון להכין את התוכנית, את הרעיונות לתוכנית עסקית, לכשיגיע המנכ"ל להגיד לו: 'הנה, אלה היעדים שלנו, עכשיו-'

מר אבי גרובר: אז אני לא חושב שזה-

מר יצחק רוכברגר: אז אתה לא חושב שלא, זה בסדר.

מר אבי גרובר: לא, כי אתה מביא מישהו, הוא צריך להיות חלק מאותו פיתוח של הדבר, הוא הרי ינהל את זה.

מר הרצל נחום: אולי אתה רוצה להגדיר שהחברה הזו תעסוק בחיפושי נפט, אז תחפש מנכ"ל גיאולוג. תלוי מה אתה מחפש.

מר יצחק רוכברגר: חברים, עוד אין דירקטוריון. הדירקטוריון יצטרך להחליט אם הוא נכנס לזה או לא נכנס לזה. אני מבקש לאשר את חידוש החברה הכלכלית על בסיס מה שנאמר כאן. לשיבה הבאה אנחנו נביא את רשימת חברי הדירקטוריון המעודכנת. מי בעד? פה אחד.

החלטה מספר 118: הוחלט לאשר פה אחד את חידוש החברה הכלכלית.

7. אשרור יקירי רמה"ש לשנת 2010.

מר יצחק רוכברגר: אני מבקש לאשרר את המועמדים ליקיר רמת השרון לשנת 2010. למה לאשרר? כי ביום ירושלים מתקיים האירוע של יקירי רמת השרון והוועדה קבעה את יקירי העיר. אנחנו טלפונית דיברנו עם האנשים, אנשים אישרו את זה, כולם אישרו את זה, ובגלל החג אנחנו דחינו את הישיבה, היא לא היתה בתחילת החודש. אני מבקש לאשרר, ואם יש לך, יונה, מה להגיד, תגיד בבקשה.

ד"ר יונה ברגור: אני רוצה להגיד שאני ראיתי את שמות האנשים שמועמדים ליקיר רמת השרון השנה ואני אישית לא רק מרוצה, אני חושב שחל מהפך רציני בבחירת האנשים, שכמו שהוחלט שזה לא בהכרח עיסוקים ברמת השרון, אלא אנשים בעלי איכויות ואני מברך את מי שניהל וביצע את הדבר הזה, הצוות.

מר אבי גרובר: בתור חבר הוועדה, אני גם מאוד מרוצה מהרשימה שהוועדה הגישה. אני לא יכול שלא להביע מורת רוח על זה שאתה החלטת להציע מועמד-

מר טל עזגד: אני הייתי מציע לך לעצור פה.

ד"ר יונה ברגור: תעצור, תעצור.

מר אבי גרובר: למה? אני לא חושב שזה תקין שמועמד במפלגה של ראש העיר מוצע ע"י ראש העיר לתארים. אני חושב שזה לא תקין שמביאים אנשים מהמפלגה.

מר שרגא קירשנר: למה, זה מביא טובות הנאה? אני חושב שזה לא פייר מה שאתה עושה. זה לא מביא טובות הנאה, זה סך הכל לקחת בנאדם מכובד, שראוי, ולתת לו.

מר אבי גרובר: אחד-אחד האנשים ברשימה מסתדרים. אחד עם כסף, אחד בלי כסף. אבל שורה של אנשים ברשימה מסתדרים, כל אחד בקטע שלו. אני לא רוצה להיכנס לשמות, אבל אני חושב שזה לא תקין.

???: אבל תקפת בנאדם באופן אישי.

מר אבי גרובר: לא תקין שהוא מקבל מראש העיר את התפקיד, נראה לי.

גב' שירה אבין: אבי, אתה אמרת את דבריך ואמרת את זה גם בוועדה. אני חושבת שזה לא ראוי להגיד את זה, אני חושבת שזה אדם שעשה הרבה, לא רק ברמת השרון אלא גם במדינת ישראל, וממשיך לעשות. זה שהוא היה ברשימה כזאת או אחרת אין לזה שום משמעות, כי אנחנו בדקנו בכלל, גם כשבדקנו מועמדים אחרים.

מר אבי גרובר: לא אמרתי שזה לא חוקי.

גב' שירה אבין: התייחסנו לעשייה הציבורית שלהם. אני חושבת

שאנחנו מבזים את עצמנו שאנחנו בכלל דנים בזה היום מפאת כבודו של האיש היקר הזה, שעושה, עשה ועוד יעשה הרבה.

מר גיא קלנר: נשיא בני ברית ישראל, זה לא יקיר רמת השרון? אז

מי כן?

מר אבי גרובר: הוועדה תבחר אותו.

מר שרגא קירשנר: אנחנו כתבנו את התקנון ובתקנון יש לראש העיר

זכות לבחור מועמד, אז הוא בחר. באמת, עשינו בתור ועדה עבודה יפה ואתה מעיב עליה, זה לא יפה.

גב' שירה אבין: אין לי ספק שאם הוא היה מועמד בתוך הוועדה

שהיתה, אין לי ספק שהוא היה נבחר, והוא היה נבחר בכבוד הראוי. אין שום פסול בזה, כמו שכל שנה, גם השנה הזאת.

מר גיא קלנר: אנחנו חושבים שאמרת דברים לא לעניין ומוטב

שתיקח אותם.

מר טל עזגד: אני חושב שהוועדה עבדה בצורה מאוד מקצועית,

כמו שאמר יונה, ובאמת תודה על המחמאות. אני חושב שדברים נעשים בצורה הכי ישרה והכי הוגנת. אני הצעתי לאבי לעצור ולקחת את דבריו עוד לפני שהוא התחיל. אבי, עם כל הכבוד, יצירת כותרת מיותרת.

מר אבי גרובר: מה כותרת?

מר טל עזגד: אנחנו יודעים מה העיתונים כותבים בסוף, ולכן זה

מיותר. זה מיותר, כמו שאמרה שירה, מפאת כבודו של האיש היקר.

מר יצחק רוכברגר: אני מודה שאני, אתה יודע מה, יותר מנעלב. בפן

האישי אני נעלב, נעלב בשביל כולנו, נעלב בשביל האיש הזה. אני חייב להגיד

לך משהו שתכניס לראש – אני לא עושה פוליטיקה לדברים האלה. הציעו את אבא שלי פעמיים, שהוא היום בן 90, הציעו אותו פעמיים במהלך הקדנציה שלי להיות מועמד ליקיר רמת השרון. בימים של מורשה, שלא היתה מנהיגות במורשה, האיש הזה עשה רבות למען מורשה, אם זה בכבישים, אם זה בחינוך, אם זה בוועדות כאן בעירייה והכל. בגלל היותי ראש העירייה, עוד כשזה הגיע רק למשרד אני ביקשתי: 'תשלפו את זה, אל תתנו לאבא שלי יקיר רמת השרון', ואני לא נותן את זה. למה? כדי שלא יגידו 'נתן לאבא שלי'. אבל במקרה הזה הציעו לך תחזור. הרווחת כותרת? אולי הרווחת כותרת.

מר אבי גרובר: לא חושב שזה כותרת, לא חושב שזה מעניין.

מר יצחק רוכברגר: אני יכול להגיד לך דבר אחד. יש פעמים שאני מתבייש לשבת בשולחן אחד עם סגנון שכזה. חבל, חבל, חבל. זה מה שאני יכול להגיד לך. מי בעד לאשרר את השמות? מי נגד?

מר אבי גרובר: אני נמנע.

מר טל עזגד: איך אתה יכול להימנע כשאתה חבר בוועדה?

מר אבי גרובר: בגלל הנציג השישי. אני הצבעתי בוועדה על החמש, על השישי אני נמנע.

החלטה מספר 119: הוחלט ברוב קולות (נמנע – 1) לאשרר את רשימת יקירי רמת השרון לשנת 2010.

מר יצחק רוכברגר: עזוב אותו, נו. תקשיב טוב, אני בגלל טיפוס כזה, שמנסה ליצור כותרות יש מאין, מודיע פה שאת ועדת החינוך לא אכנס אם

יתהפך העולם, בגללו. למה? רציתי לכנס אותה, כינסתי אותה פעם אחת, הוא יצא נגד תוכנית המאה בעיתונות, עוד לפני שישבת איתי.

מר אבי גרובר: אני לא נגד תוכנית המאה.

מר יצחק רוכברגר: אתה לא נגד שום דבר, אתה בעד הכל, זה בסדר. אבל רק שתדע דבר אחד, אני אומר את זה פה – יתהפך העולם, לא אכנס את הוועדה כל עוד אתה חבר בוועדה. למה? כי אתה עושה הכל פוליטיקה.

מר אבי גרובר: אתה עובר על החוק.

מר יצחק רוכברגר: אז אני עובר על החוק – משטרה תעצור אותי. לך למשטרה, תעצור אותי. תעשה מה שאתה רוצה, עשית את זה כבר, יאללה, לך. תודה רבה, עד פה.

8. דחיית מועד אחרון להגשת בקשות לוועדת תמיכות עד 10.5.2010.

מר יצחק רוכברגר: נושא הבא, מועד אחרון להגשת בקשות לוועדת תמיכות.

ד"ר יונה ברגור: הקצאות.

מר יצחק רוכברגר: הקצאות בישיבה הבאה.

מר גיל גורדון: כל שנה עשינו דחייה של המועד הזה, וזה מה שהם מבקשים, פנו אליי שתי עמותות שלא עמדו בתאריך האחרון להגשה, ביקשו אם אפשר להאריך את זה. מאחר ומי שיכול לאשר את זה רק מועצת העיר, אמרתי אני אביא את זה לדיון, נעשה הארכה קצרה, סך הכל עד ה-10/5, מי שעד אז יכניס את הבקשות, וזמן קצר אחרי זה נשב הוועדה לדון בהקצאות.

ד"ר יונה ברגור: יש לי שאלה קצרה. פעם שעברה שדנו בנושא הזה אני הייתי מאוד בעד לדחות. השנה אני חוזר ומציע, כדי להימנע מהדבר הזה, מפני שאנחנו נמצאים בראשית מאי. זאת אומרת, עד סוף מאי, ראשית יוני, אין החלטה של ועדת תמיכות. זאת אומרת, זה מעכב פעילות. אני מציע הצעה שהצעתי אז, שכל אותן עמותות שמקבלות מדי שנה בשנה, שיביאו להן בזמן, שיכתבו הנה מכתב.

מר גיל גורדון: אין בעיה, זה חדשות. יונה, זה שתי עמותות חדשות. עשינו את זה, הרמנו טלפונים.

ד"ר יונה ברגור: אני מציע שתשלחו מכתב.

מר אבי גרובר: מי זה העמותות האלה?

מר גיל גורדון: עמותה אחת שפנתה אליי זו עמותת אחל"ה, העמותה השנייה זו עמותה לטיסנאות וכן הלאה.

ד"ר יונה ברגור: מה זה אחל"ה?

מר יצחק רוכברגר: אני אסביר מה זו עמותת אחל"ה.

ד"ר יונה ברגור: סתם שאלתי, לא צריך, אתה לא חייב.

מר יצחק רוכברגר: הוא שאל. עמותת אחל"ה, עמותת ציבורית של תושבים שפעלה על מנת לשנות את הסדרים, לטהר את הקרקע. בזמנו עיריית רמת השרון בראשותי אישרה 50,000 ₪ מימון לייצוג משפטי, כי אנחנו היינו משיבים פורמאליים בתוך העניין. לכן רצינו להעביר את הכסף, ואי אפשר היה להעביר את הכסף. התברר שמבחינה משפטית אי אפשר להעביר את הכסף. אז הם היו חייבים דרך ועדת תמיכות. אז אמרנו, מביאים את זהל וועדת תמיכות, זה כל הסיפור. כי מגיע להם את הכסף הזה, כי הם עשו את זה לטובת הציבור ואנחנו היינו חלק מהעתירה.

ד"ר יונה ברגור: אני מציע, תשלחו מכתבים לפעם הבאה לכולם.

מר עידן למדן: אני לא יודע ספציפית, כי הם גם בהוד השרון והרצליה, אבל עוד פעם, אני לא אוהב לדבר על עמותות ספציפיות. אני חוזר ואומר, גם בפעם הקודמת כשהארכנו, צריך את הדברים האלה לעשות אחת ולתמיד מסודר ולא כל פעם להאריך. אני סבור שאז אנחנו נותנים פה פתח ופה פתח, הערתי את זה בשנה שעברה כשתמכתי בזה, הפעם אני בגלל זה אמנע. אבל אני חוזר על הרעיון של יונה, למי שמקבל באופן קבוע זה ובכל זאת לא צריך לתת, יש מועד.

מר גיל גורדון: כל הקבועים עמדו בלוחות הזמנים, אני שוב אומר, לא היתה בעיה. זה חדשים.

מר יצחק רוכברגר: מי בעד דחיית המועד עד ל-10/5? מי נגד? מי נמנע? תודה רבה חברים.

<p><u>החלטה מספר 120:</u> הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנעים – 3) דחיית מועד אחרון להגשת בקשות לוועדת תמיכות עד 10.5.2010.</p>
--

פרח מלך
עוזרת ראש העירייה
וסמנכ"ל העירייה

קובץ החלטות

4. הצעה לסדר של חבר מועצת העיר, ד"ר יונה ברגור, בנושא ערב הוקרה לחתני פרס ישראל – מיכה אולמן ואריה סיוון.

החלטה מספר 117: מועצת עיריית רמת השרון מחליטה פה אחד לכבד את שני חתני פרס ישראל, בשנה שעברה ובשנה זו, מיכה אולמן ואריה סיוון, וזאת באמצעות ערב הוקרה לשניהם, אשר יהיה פתוח לציבור הרחב ויאפשר לכולנו להפיק את מלוא ההנאה מיצירותיהם ולאחל להם המשך פורה בפעילותם היצירתית.
המועצה מטילה על מחלקת תרבות לקיים אירוע זה, בכל ההקדס, בתיאום עם שני חתני הפרס.

5. הצגת תוכנית עסקית לחברה הכלכלית ואישור חידוש החברה – יוצג ע"י גזבר העירייה, גיל גורדון.

החלטה מספר 118: הוחלט לאשר פה אחד את חידוש החברה הכלכלית.

7. אשרור יקירי רמה"ש לשנת 2010.

החלטה מספר 119: הוחלט ברוב קולות (נמנע – 1) לאשרר את רשימת יקירי רמת השרון לשנת 2010.

8. דחיית מועד אחרון להגשת בקשות לוועדת תמיכות עד 10.5.2010.

החלטה מספר 120: הוחלט לאשר ברוב קולות (נמנעים – 3) דחיית מועד אחרון להגשת בקשות לוועדת תמיכות עד 10.5.2010.